

ענין דרושי הרי"ה

שער הכונות

דרוש ט י

אם שמוע עד ושמתים ע"ב תיבות וסימנים ונתתי עשב ע"ב ש' ויכין
 בשם ע"ב ויכין לעשות גופו ושתי זרועותיו מרכבה אל השם
 הזה ומן ושמתם עד על הארץ יש' תיבות כמנין אדמ"ה וסימנים
 על האדמה והם' ק' ש"ב. ויכין לעשות בטנו ומעיו מרכבה אל
 החמשים הנו' ובפרשת יצית יש' ע"ב תיבות ויכין לעשות שני
 שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל שם בן ע"ב זה ונדע שאם
 אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לבטלה במזיד או באונס
 ומאותם הטיפות נבראים מויקים ושידן ורוחין הקיים שכל המטה
 נעשית חרב והורגת אותם שכל מלאות מיני עדים ומיוקן אלו
 ארז"ל על פסוק וחרב פיפיות בידם שע"י ק"ש שע"ה הורג שיעור
 גדול מהם כמ"ש בזוהר על פסוק לא יסכב עד יאכל ערף ולכן
 לריך שיטין האדם כי בק"ש יש רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב
 ון' וע"ב ולכן אחר שתשלים הק"ש תחזור לומר פ"ה אלהים
 אמת כמו שעשה הש"ל ועי"כ יושלמו כל הרמ"ה תיבות וכשאומר
 פסוק שמוע עד ושמתים יכין כי יש בו ששה תיבות אחרות וכן
 רומ"ח א' ויכין שהרומ"ח הזה הוא רי"ו ול"ב פירוש כי ג"פ
 ע"ב שיש בני הויות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו'
 חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"ח בקטנותו ג' מן
 אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלוי' באות ה' שבהם
 וסימנים יהיא שמהי רבא כניל בסוד הקדיש והם יודי"ן ההין אלפין
 והנה יה"א בגי' י"ו והס י"ו בג' אלהים דמלך אבא, וי"ו בג' אלהים
 דמלך אימא סרי ל"ב נתיבות מוחין דקטנות וזהו סוד הרומ"ח להרוג
 בו המיוקן הנו' (ג) :

דרוש י נבאר (ג) פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב
 ממכה כוונת והוא כי לריך שתכין אל מה
 שהודעתוך פעמים רבות ענין השני ידים דאימא עלאה אשר יש
 בהם חמשה אלבעות בכל יד והם' אלו המלכו' להיות
 לה בתוכם ענין המין ואלו הם' א' אותיות כפולו' דמנלפין' אלו
 נמשכים לה משם בוכ"ו הנמשך מן שם אהיה שבבינה שעולה בגי'
 ל"ד כמנין ידך כמבואר באורך בזכרת אהה גבור וע"ש ותכין
 במלת בידך אל שם בוכ"ו הנו' העולה גי' ידך והנס ע"י השם
 הזה נעשית הנוקבא באר וכלי דמין הגרמו ברית בידך אפקיד
 רוחי ותכין להעלות שם נשמתך בסוד מין כדי שתקבל אחר כך
 המלטות מבעלה מ"ד ותחמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע.
 ואח"ך תכין כי גם בס"ת של צידך נרמוזו אותיו ידך למפרע והיא
 סוד היד השמאלית של הבינה העליונה כנו'. ולכן היא למפרע
 כנודע בסוד ויסע ויבא יט ודי למבין ולכן באה גם כן בס"תולא
 ברית ותכין שאלו הב' ידים הם מתחברות יד ימנית ע"ב יד
 שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המין ותכין להעלו'
 שם בתוך ב' ידים אלו את נפשך בפקדון בסוד מין וטעם אומר
 אפקיד רוחי ואל נפשי או נשמתו הוא לפי שהרוחין הם מוז"א
 הנק' רוח טלע וכן אנו לריכין להפקיד לה בסוד מין. חז"ל
 הרמוזן שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להדווג ע"י בז"א והנה
 נתבאר כי בידך הראשונה תכין לשם בוכ"ו. ובידך הב' תכין
 אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך
 שבס"ת ור"ת פדית אותי יהוה תכין כי הוא שם קדוש מע"ב
 שמוט דויס"ע ויב"א וייט וכו' פא"י (ד) ובשם ההויה שבפסוק זה
 תכין כי היא מנוקדת שבה בגול בכל אות ואות ויחשוב ויכין
 בהויה זו המנוקדת כך עד שיסתקט בשניה מתוך מחשבה זו. גם יכין
 למסור נפשו כשאומר פדית אותי יהוה יכין שהיא הויה דב"ן דההוין:

ודע כי מורי ז"ל לילה א' איל כוונה א' בפסוק זה והענין
 תלוי אס נכין פקדון רוחינו ביסוד דרחל או ביסוד דלאה

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לטין אלא
 בכונה הנ"ל אשר היא מיוסדם על היותנו מפקידים רוחינו ביסוד
 דרחל בסוד מין אכל בלילה א' א"ל כי כפי אותה שעה ראה
 בחמתו שהיית לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפ"ו לריך לכוין
 פסוק זה באופן אחר כמו שיבאר עתה אכל תמיד בשאר לילות
 יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכונה הנ"ל. וזה ענין כונה זו
 הנה נמ"ל שבתיבת בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ת בידך אפקיד
 רוחי פעם שנית ידך הרי הם ב' ידות ולריך לכוין כי יד הא'
 הוא שם אהיה לפי שלאה הוא עלמא עלאה הנקרא אהיה ותכין
 כי אותיות הקודמות לשם אהיס הוא אדמ"ד ואותיו' שלאחריו הם
 בוכ"ו כמנין ידך והנה אדמ"ד ובוכו' גי' ב"ן שהם בחי' שם ב"ן
 של מין שביסוד של לאה ואח"ך תכין בר"ת בידך אפקיד רוחי
 בא"ר והיא בחי' שם ב"ן הנו' שהוא אדמ"ד ובוכו' ושם אהיה
 במלוי ההין העולה קב"א. והנה ב"ן וקב"א גי' בא"ר ו"ס הבאר
 סעלין דלאה וכבר ביארנו כי הבאר המתחנן דרחל היא מיבור
 הויה ואלסיס הויה ואדני והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי
 למעלה ביסוד אימא עלאה ואין כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו
 הבאר' הנפרדי' שיש בכל בחי' בפני עצמה לא ראי זה כראי זה ה' :
ג בלילה הזאת א"ל שאכין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמל"ט
 ב"פ שם בק"ש וב"פ ע"ד והם שני אותיו' הראשונות של
 שמע ישראל הרי שם א' גס א' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה
 דק"ש הוא מ' של חני ה' אלהים הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון
 דשמע הוא ע' דשמע וד' דאחד הרי עד ראשון מאותיות גדולו.
 ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם ב' הרי ע"ד שני.
 והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כוונה גדולה ועלמה ושבתים :
ודע כי א"ל מוז"ל מי שיש לו כח השגה לרעה שכבר השלים
 נפשו והנה נבדל ב' שבער ח' שער הגלגול ד"ו ועיש בדרוש
 הגלגולים כי א"ל לו לאדם שתכנס רוחו בו אלא עד שימקן הנפש
 תחילה כנו' פ' משפטים וזה יתיר ויבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש
 היא מתוקנת ואיך תעשה מרכבה ולבוש אל רוחו שעדיין לא נכנס
 או להתקן והוא מורכב מטו"ר ולכן בהכרח הוא שתתל' נפשו
 המתוקנת בתכלית השלמות והסתלקו' הזה הוא כאשר האדם שוכב
 על מטתו בלילה ומפקיד נפשו בידו ית' או נפשו נשאר' למעלה
 בבאר מין דמלכו' וכאשר הוא נישור אח"ך בשחר או אחר ח"ל
 נכנס רוחו אשר לא נכנס ותקן עינין כי א"ל לו לנכנס יחד עם
 הנפש כל זמן שלא נתקנת היא ואף לא אחר שנתקנה היא ולא
 הוא ולכן האדם שהוא הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו
 לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באיזה לילה ע"ד הנו' ותעשה
 מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים ו"ס פסוק נפשי אופידך
 בלילה כי פ"י נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות
 ולהתדבק בו ית' הנה אז אופידך בלילה כי אז ע"י שינת הלילה
 משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מין הנריכות לזרך
 וזוג עליון וכין שהיא עולה באותה התאווה והתשוקה לכן נשאר'
 למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך
 עם רוחי בקרבי ע"ד הנו"ל ואל תתמה ממלת אף כי הטובה לומר
 כי זכה אל הרוח אכל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי
 כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמוז בר"ת בלילה אף רוחי מלת
 באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר'
 שם. והנה האדם שהשיג בעצמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי'
 וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע
 אללינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אופידך כו' עם הכוונה
 הנו' וזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שכין שנפשו
 נשלמה

הגדרות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש פ' של ק"ש שכל המשה בו קנ"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יחזור
 לומר פ"א ד' אלקים אמת כמו שעשה הש"ל ועי"כ יושלמו לרמ"ה וכשיתאמר פסוק שמע ישראל יכין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח
 עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמע. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ה יכין כי יש עוד ו' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו סיכוי' שיש קול
 ודיבור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדיבור והם י"ב תיבות ועי"ו יושלמו לרומ"ה: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי
 ישלו בו טעיות והנה בתחילת המשון הרמ"ה אותיות עיניך תראה כי אינם אלא רל"ו אותיות ששם מ"ב וע"ב ון' וע"ב וע"י א' אותיות של פ' שמו ישראל הם
 רמ"ב ועם ג' תיבות כפיכל הש"ל יעלה רמ"ה ועדיין הכריז ג' האמנם כוונתו' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ה תיבין נתבאר הענין וע"ש. ושוד מ"ש
 נעשה רומ"ה מלא בוא"ו נראה שהוא סימן אל מ"ש שם בו בהשקף ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה ארביס הנו' ישלמו למנין רומ"ה ואינו כמו שאומר
 שה עם ששה תיבות של שמע ישראל כי הם לגיפויכו' אשטרך כאמור ואי איישר חילי יהיה מונה ששה אותיות של בשכמל"ו [בזוהר פ"ה א' אחרי כתב כהדיא עם
 בשכמל"ו. ש"ס] ששה יוחר מפורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ה נתבאר של ששה נה"י דאימא ועוד כי כפ' יצית אין בה אלא ש"ט אותיות ובכיוון
 טעל ה' אלהים אמת אז היו ע"ב הלא עיניך תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התשכין הנו' לריכיס תיקון סופר ואין בידי כת לשלוח ד' כהס. עיין כה"ש
 דף כ"ח ובדפים ווילנא דף ל' א' סימן נ"ה בשאלות להכתי מערב שנתקפו ג"כ בוו וכוחים שהרש"ו נתעורר בזה ולא הרווח למאוננו מכתרה של מרים כו' :
 ג) פע"ה סיף פ"ו מק"ש שעה וק"ת מזה כפי"א: ד) א"ש נרמוז זה השם ג"כ בר"ת פקדת את ידך. גם תכין כי ג' אותיות פא"י הם בגי' הויה אדני :
 ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכיונים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ש החו"מ דקנ"ג ע"א :

נשלמה ואין בו כח להמשיך רוחו א"כ הרי עומד בשוה"ל לבטלה ואולי מ"ו יסתלק מן העולם בלא זמנו וז"ל ימותו ולא בחכמה כי בסיבת שאין בו חכמה ע"ד הנזכר אפשר שימשך להם המיתה ואעפ"י שאומר פסוק בידך אפקיד רוחי כו' זה הוא בתי' הנשמות העולות דרך פקדון לבד ויעלו וירדו למקומ' אבל פסוק של נפשי אופיך כו' הוא מושל לענין הגו' וזכרהו :

גם א"ל מו"ל בענין הגו' שמי שידע בעלמו שהשלים חלק נפשו כגו' לריך שיכין אלו הכונות בכל לילה כמשי"ת ואלו הם הגה אחר שאמר תפי' אלה בכה כו' שבו נרמו שם בן מ"ב די"ג כג"ל אשר ע"י העלינו את נפשו מן העשיה אל הי"י ע"י שם זה של מ"ב שבי"ג הגה א"כ עוד תכין בשם אהיה אשר אהיה שהוא שם מ"ב שבצרי"א כג"ל כי צ"פ אהיה בגי' מ"ב ותכין שם"י שם מ"ב זה דברי"א אהה מעלה בתי' רוחך מן היצירה אל הכרי'. ודע כי יש שם מ"ב אחר בצרי"א והוא עליון וגבוה מן המ"ב הגו' והוא שם אהיה יהו"ו ומ"ב הראשון הוא תחת זה המ"ב אבל שניהם הם בצרי"א ולכן מוב לטוין בשניהם. א"כ בידך אפקיד רוחי כו' תכין כי ר"ת הוא באר והוא חיבור שמה שלים של יהו"ה ואלהים וחיבור שמה שלים של הויה ואדני וכולם בגי' באר גם תכין כי אלהים הוא בגימטרי' אהיה אדני :

זכור תבין למה חיבור הויה אלהים נקרא שמה שלים ויתר משם הויה אדני כגו' צפ' ויקהל והעטם הוא כי בו נכלל גי' שם אהיה ה' גם תכין כי יהוה ואלהים בגימט' יצ"ק ובתיבות יהוה אל אמת תכין כונות אלו יהוה הוא כוה י' יהוה יהו' יהוה ותכין בדי' אותיות אחרונות שהם ממולא' בהיין והם בגימטרי' צ"ן גם תכין כי י' באל"י יהוה בצרי"א יהו' ביל"י יהוה בעש"י ולכן הוא במילוי היין כגו' ובמלת א"ל תכין אל הויה דס"ג שיש בה תלת יודין ואלף שעולים א"ל כגודע. ובמלת אמת תכין אל שם אהיה פעמים אהיה שעולים בגימט' אמת וחשבון זה נק' חשבון המרובע. וזה הפסוק יהיה סיוס כל דבריך ותישן מתוך טוהת אלו ומחשבה זו :

עוד יכין ברית בידך אפקיד רוח ר"ת בא"ר כג"ל והם חיבור הויה אלהים הויה אדני שיהיו משולבים כזה יאהדוניה"י אילהויהם והכו' היא להעלות נפשותינו מבור זה אל באר מים חיים ונעשים ע"י היחוד הזה הגו'. גם פדית אותי יהוה ר"ת פא"י שם אחד משמות ע"ב כג"ל. והוא חיבור יהוה ואדני ויכין בתיבות אלו שהשי"ת פודה אותי ר"ל אות י' של ברית קדש שלי שנמסר אל החינונים צ"מ ע"י השחתתי ורעו לבטלה והקב"ה יפדהו ויקחהו מידם בכח שם יהוה הגו' בזה הפסוק עלמו שהוא יהוה א"ל אמ"ת וזריך שיכין בהויה זו שיש בה ג' יוד' של רי"ו באופן זה תמלה אותי יהוה הם יוד רי"ו כוה י"ה. אח"ך תלרף אותי יהוה הם יוד רי"ו כוה ה"ו. ואח"כ תלרף אותי ויהוה הם יוד רי"ו כוה ו"ה. והרי הם ג"פ רי"ו ותכין כי כל רי"ו מאלו הם שם א"ל כי א"ל פשוט ומלא הוא בגי' רי"ו והנה ג"פ א"ל הוא מנן ופשוט ומלא הוא רי"ו ורי"ו הוא בגי' יראה וכל הכונות הגו' נרמוזו יחד צפ' מנן א"ס יראה ורומח במ' אלף בישר'. מנן הוא ג"פ א"ל יראה הוא אותי רי"ו ורומח שבק"ש הנ"ל והכונה שבכח כונות אלו נלחם האדם עם המזיקין והורג אותם כמבואר אללנו במקומו צפ' זה באומרו אז לחם שערים כו' אז ירדו לשערים עם ה' כו' ועיין בש' רוב"ק כי הוא מדבר על בתי' המזיקין הגו' (ג) ובתיבת א"ל תכין אל שם יי"א היו"ל מהויה דס"ג. ובתיבת אמת תכין אל אהיה פעמים אהיה שהוא בגי' אמת בסוד כולו זרע אמת כמבו' אללנו. אח"כ האמר אהה תקום תרחם ליון ובתי' תרחם תכין אל ג"פ רי"ו שנחטבו' ביודר שם ההויה הגו' והיא יהוה אל אמת ושלשהם בגי' תרחם גם תכין כי תרחם בגי' יהוה וזהו שמה מנפ"ן מנפ"ן והכולל ויכין שאם נמסרו נר"ן שלו ביד הקל"י ע"י השחתה זרעו לבטלה יסתלקו עתה משם ויחזרו ויתעלו אל הקדושה עם נפש האדם עלמו העולה עתה שם בסוד בידך אפקיד רוחי כו' אחר הכל תכין אל שם אלוה יש בו כמה כונות. ראשונה תכין ששם זה הוא מלבד הנשמה השומר אותה מיד החינונים כמ"ש בסבא דמשפטים על פי כנגדו בה ולכן בלילה אשר הנשמה עולה לריך להעלותה ע"י

שם זה ולהעלימה מן החי' שלא יתאחו בה כמי שמחכסה בעליהו וענין עליה זו הוא שעולה עד יסוד דטוק' פעלוהה בסו' מ"ן כגודע ואז נעשית באר מיין נבצין ולכן יכין בשם הנזכר במלואו כזה אלוה אלף למד וו ה"א (ג) עוד יכין אל מ"ש בסבא על פסו' שארה כמותה ועונתה כו' ואמר כי כמותה הוא שם אלוה והוא השם המלביש את הנשמה להעלימ' מן החי' מ"ו שלא יתאחו בה כג"ל והנה הכונה הכוללת בשם זה כו' ביו' פ' לך לך שביאורו הוא א"ל ו"ה ר"ל כי שם א"ל הוא חיות המחים לשי' אותיות ו"ה שה"ם זי"ן והחיות הנמשך להם הוא מן אימא שהיא סוד שם אהיה דידין ויש בו ג' יודין ואלף שהוא שם יי"א וממנו נעשה א"ל ואלו זה נמשך מאימא לזי"ן הנק' ו"ה לחי' אהיה. עוד תכין כי שם אלוה הגו' הוא בגי' מ"ב והם מ"ב אותיות שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי דהויה והנה שם אלוה זה העולה מ"ב הוא בתיבת קרקפתא דרישא דז"א. גם תכין כי אות א שבשם זה ליוור יוד כזה א והיא בגי' עשרים וג' אותיות הנשאר' משם אלוה הם בגי' מ"א וך' סך הכל ס"א וע"ה ס"ב והים הויה באופן זה יוד הויה ו"ה ו"ה ו"ה הוא ברו"ק דז"א גם תכין כי ל' של שם זה היא כיו כוה צ' בגי' והתכין כי הויה זו היא הויה דס"ג ואם תחבר כו' דלמד עם ג' אותיות הנשאר' שהם א"ה סך הכל יהיה ל"ח ושם זה הוא מוריד ההתפשטות מלמעלה מוריד המוח תוך הקרקפתא וההתפשטות ברו"ק. גם תכין באות ׀ של שם הגו' כי יש' בראשו כוה ׀ והוא י"ו ועם ג' אותיות הנשארות שהם א"ה יהיה הכל ג' ב"ן והיא הו"ה דב"ן ושם זה הוא כנגד המלכות. גם תכין באות ה' של שם הגו' שיוורה ד"ו שהיא בגי' י' ועם ג' אותיות האחר' שהם אל"י יהיה הכל בגי' מ"א ושם זה הוא חיבור יהוה אהיה אשר בכמה והוא מוריד ההתפשטות משם ולמטה פ"כ :

דרוש א (ד) בענין קומו מן המטה בח"ל אחר שיטת וינקת גופו וירחק פניו ידיו ה' ורגליו וילבש מלבושיו (ו) ויסדר ברכותיו על סדר הגו' בגמ' וכמ"ש הרמב"ם בה"מ. כבר נת"ל שאחר ח"ל נעשו צ' דברים הא' הוא זווה לאה ויעקב והב' הוא לבכות על רחל שירדה בצרי"א בסוד שכינה בגלות היורדת למטה בעת הזו ממש ולכן לריך שחלק ותשד אלל הפתח סמוך להמוזהה שה"ם השכינה פתח העליון ותסיר המנעלים ותשד יתק ותעמיק ראשך כאלל ותרבה בבכי כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשיך על מלחך במקום הנחת תפילין גם תכוף ראשך ותחבק פניך בקרקע ממש ותכין בוס על שריפת התורה שנעשית אפר וגם תכין למה שנתבאר אללנו בש' רה"ק איך מיום שנחבר בהמיק' ונשפעה התורה נמסרו סודותיה ורזיה לחינונים וזם נקרא גלות התורה בעו"ה. ותאמר תחילה על נהרו' צבל כו' ותכין לבכות על חורבן הבית ואח"כ מוזמר לאסף אלהי' באו גוים כו' ותכין לבכות על הריגת הגדי' ואח"כ תאמר פסוקי' אלו זכור ה' מה היה לנו כו' עד סיום מגילת איכה ומכפול בסוף פסוק השיבנו כו'. הכונות אשר יש בפסוקים אלו הם אלו צפ' זכור ה' מה היה לנו תכין ר"ת מילה ר"ל שבמקום המיל' נכנסה הערלה הנקרא חרפה כמ"ש צבתי יעקב כי חרפה היא לנו ויש זכור ה' מה היה לנו בתחילה המילה והקדושה. ואח"כ הביטה וראה את חרפתינו עתה שלטפה הערלה בעולם גם תכין כי מה שהיה תחלה גוברת מדת רחמים בעולם שהוא הויה דמיה דאלפין חזר להיות מה"ד הנק' אלהים בגי' לנו וז"ש זכור ה' כי שם מיה חזר ונשפך ונעשה לנו. והענין הוא כי מיה במלוי הוא מס הא גי' פ"ו שהוא אלהים הרי שמן מ"ה נעשה לגי'. וצפ' נפלה עטרת ראשיתו תכין ר"ת נער והכוונה שתכין כי השכינה הנק' הא אחרונה של הסויה נפלה בעונותינו וזהו מלת נפלה נפל ה' ונשאר במקומה מעטרונו הנער בסוד אי' לך ארץ שמלךך נער' גם תכין כי הש"ך ריכין ששם בגימטרי' נער' כמבואר אללנו גברו על הרחמים וחסר מהם המיתוק המתקן שהם אות ה' אשר אזו נקרא נערה נער' ה' כמבואר אללנו ביו' פ' בא דלי"א ע"ב ושם ביארנו כי הש"ך הם ה' פעמים דין שבחמשה אדני וכשניתן עממם ה' אלפין מתחמקים ונעשים ה' שמות אדני וצפ' על זה היה דוה לבנו כו' תכין כי זה הוא יסוד ועל היסוד הזה הוא הסוד ועתה הסוד הנפק לרוה ונמלא כי ע"ז שהוא היסוד היה דרי' תמורת הוד

הנהרות וביאורים: (א) אמר מנחם נלע"ד להניח חק"ק ואדני לכן חיבור הויה אלקים נקרא שמה שלים כי בו ניכלל כל הדי' שמות הויה וחק"ק אדני אלקים כי הויה ואה"י גי' אלקים ומובן. וז"ל הגר"א בסוף ספר ספרא דנשיות שמה שלים. קורא צוהר את שם הויה ואלקים והענין כי יש ג' יחודים הויה אלקים הויה אדני והנה אלקים גי' חק"ק אדני א"כ הויה אלקים כולל כל היחודים ע"ש"ג: (ב) א"ש נלפנ"ד שדרש לשפירם כמו לשפירים: (ג) א"ש אפשר שלזה רמז איוב במ"ש כימי אלוה ישמרני ע"כ: (ד) פש"ת ס"ג משער חיקון תלום: (ה) נפש"ת כחוב פניו ידיו: (ו) שיען דברי שלום די"ד ע"ד שלמה מ"ח ד"ה ופשה:

היכל ו' היכל נוקבא דדא שער ו' שער טל שער מין ומד דרושה ה' עא 141

מ"ג ששם אח"כ שבחול ה"ג איט כנסם זמנין אמ"פ שג"כ
 מתלבש בו, הטעם הוא שכל סוד כספה הוא עדיין הוא בסוד
 הזכר לכן כל סוגייתו להמשיכה בסוד הוי"ט (י) ולא בשם
 אח"כ שהוא נקבא כרי עתה בח' שיהא הוא בלתי מתלבש
 כן, אבל דע עד' יוד"ן דע"ב דבח' ראשונה אינה מתלבשת
 משום אור הגדול שבהם אבל הד' יוד"ן דבח' הב' הנה הב'
 יוד"ן תחתונים שבהם הם מתלבשין אלו עם אלו והם מתעבים
 מה שאין כן בבחי' הראשונה הנקרא אור שכל הד' יוד"ן לא
 מתלבשו אלא בח' זאת הב' הג' יוד"ן תחתונים נחשבו ומתלבשו
 בג' יוד"ן דאח"כ אך הי"ד הראשונה שהוא בח' נשמה
 לגמשה לא מתלבשה כלל. אח"כ ירדה עוד למטה ב"ק דא"א
 והנה ז"ת דא"א הם בח' ס"ג כ"ל ואז חזרו ומתלבשו עוד
 אופן ג' יוד"ן תחתונים דע"ב בג' יוד"ן דשם ס"ג זה אך י'
 ראשונה לא מתלבשה ע"ד הג"ל כי שם ס"ג הוא בח' ז"ת
 דאמא (יא) כ"ל ואז ירדו עד חסד דז"א ומשם ירדו אל היסוד
 דידיה. והנה זאת בח' הב' הוא בח' לבוש דק אל בחינת
 הראשונה הנקרא אור מוח אך הבחי' הב' נקרא (יב) פים
 שהוא כדס יען היא בח' המתלבשת אל הראשונה שאין בה
 שום התלבשות והתעבות כלל כמו שיש בו ומשם קריאתה
 מים הוא כי בחינתה אור הוא הוראה שהיא זכה בתכלית ואין
 בה התלבשות ועביות כלל ואחר שהתלבשה בלבנות דק מאד
 נקרא מים שכבר (יג) המים הם עבים ומתלבשים משם אלא
 שם זכית יוחר משאר חומריהם אין בה קלת עביות כמ"ס
 במלת רקיע. גם נקרא מים יען שבחי' זאת הב' היא ד' יוד"ן
 דשם ע"ב דמזל ה' ובג' יוד"ן תחתונים שבו מתלבשו בג'
 יוד"ן דס"ג כרי הם טלס ז' יוד"ן כמין פ' וב' כללות דע"ב
 ס"ג הרי ע"ב כמין חסד וכבר ידעת שהחסד הוא מים ולכנה
 זו נקרא בח' זו מים ואמ"פ ע"כ מתלבשין בג' יוד"ן דאח"כ
 דיוד"ן דבחול ה"ג איט עולה בשם לפי טעמה זו הוא עפת
 מים זכרים ואח"כ הוא נוקבא לכן אינה נכנסת בחסד זה
 כי כל עיקר התלבשות זה אינו אלא כס"ג שהוא הוי"ט הנקרא
 זכר. והנה כשהטפה הג"ל ירדה עתה בזה הלבוש הנקרא
 מים בדרך ז"א אז נקרא הוי"ט אלוקים כי הטפה היא הוי"ט
 כי נמשכת מד' יוד"ן דע"ב ועתה מתלבשת בז"א הנקרא
 אלוקים כמזכר באדרת דקמ"א חס אלהים נעשה לבוש אל
 הטפה הג"ל שהוא שם הוי"ט וגם שפיון שהוא מים יט בו עבירות
 כעולם גדול לכן נקרא אלוקים. גם ט"א כי הנה בח' אור
 יספה ד' יוד"ן (יד) הרי הם י"א שמספרו ק"י ועם ב' כללות
 שמה ע"ב ס"ג הרי יב"ק כמספר הוי"ט אלוקים ועתה לריך
 למשום לה בח' הנקרא רקיע בבחי' שם מ"ה כמ"ס בע"כ
 והוא בח' הבשר. והענין שאחר שאותה הטפה שתיחה אור
 נעשה בה לבוש דק הנקרא מים ע"י שם ס"ג לנ' יוד"ן
 תחתונים דע"ב שם גר"ן לכן לריך עתה למשום לה לבוש ב'
 יותר עב והמים יקראו ועשו רקיע שכאשר יבא זה הולך
 לאור העולם ולא מבטן אמו הנה אז יהיה בבחינת רקיע עגושם
 ומתלבש ונקרא. ומדע שכאשר התינוק טולד וילא לאור העולם
 אינו מתגלה בו רק בח' נפש בלבד כשעל והסאר ששם רוח
 נשמה הם בו בכה ולא כשעל והם בלתי התלבשים (טו) זה הב'
 אך ע"י עסקו בתורה ובמלות אז יהיה לבוש אליהם ואז גם
 הם יתלבשו ויתגלו כשעל לכן אין נעשה למטה זו לבוש זה
 הב' הנק' רקיע רק אל י' אחרונה שבה שהיא בח' הנפש לברה
 וע"כ לבוש זה של הנפש הנקרא רקיע נעשה בז"א עלמנו משם
 מ"ה

נמלא שסדר השושן שבהם הוא שכל הנשמות יכולין לעלות
 ממדרגה למדרגה עד אין קץ אלא שהעליון הרוצה לחזור אל
 שרשו עולה ביום כנפילת אח"כ והתחנות שרובה לעלות
 למטה ומדרגתו אינו אלא בלייל בפסוק בידך אפקיד רוחי
 וכל זה (ה) אם ימים אליו לבו בכונה אחר שיהיה לו מע"ס
 ראויין שיוכל לעלות (ב) ועי"ז לא יאמר להתגלגל אחר מוחו
 ויסיקו בחיים חיובו ואמנם החילוק שיש בזה אם היה נשמה
 חדשה אם לא זה נשכח בדרוש אחר ע"כ כי בו נשכח ענין
 זה היטב שיש חילוקים גדולים בדבר זה :

אח"כ ת"ת 23590: דרושה (ג)

כבר נארת בשפירם אחריהם בכללות ג' בח' שיש ב"א
 עיבור וניקה ומחין ופתה כבאר בפרטות כל בח' ונח'
 ובח' באורך גם כבאר בח' הולדת הנשמות שזולתן בזוג א"א
 ששם נקראו אחים ורעים לז"ן כמזכר במ"א. הנה טרע שאין
 שום טפה שאינה כלולה מע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והנה בח' הטפה
 עתה של הזכר שהוא בח' מוח הולך אינה אלא משם ע"כ
 דיוד"ן לבר שיש במילוי ד' יוד"ן ומאותן ד' יוד"ן נמשכה זאת
 הטפה כלולה מד' יוד"ן הסס ואז היא באה כלילה מחיה
 רי"ן ששם בח' ד' יוד"ן עתה אמנם שם ע"ב הג"ל שמתנו
 נמשכת הטפה זו כלולה מד' יוד"ן הוא למעלה בדעת עליון
 הנקרא חסד עלאה והוא חז"ל מ' דיוקנא דא"א הנקרא טולד
 חסד שהוא זכר כעודע וסוף בח' חסד כי כן חסד כמין ע"כ
 ומזל סח' הוא נקרא בשם ע"ב דיוד"ן ויוד"ן אלו הד' יוד"ן
 בסוד זוג אל מזל ה"ג שהוא ונקם שהיא נקבא ומשם נמשכין
 אל ז"ק דאבא אשר קלה הראשון שבו ג"כ נקרא חסד ומשם
 נמשכין אל ז"ק דאמא ומשם נמשכין עד חסד דז"א ומשם
 נמשכין ביסוד דז"א. ודע הקדמה אחת שמה שמשך יסוד
 מלמעלה (ד) איט מתעבה ומתלבש כלל ח"ם אור של מעשה
 (ה) בראשית שהיא מאיר מסוף העולם ועד שפיו ואח"כ נגזר
 ואמ"פ שירדום האור הזה של הטפה הזאת ממדרגה אל
 מדרגה כ"ל אינו מתעבה ומתלבש כלל וכ"כ גדילה הארתה
 למטה כמו למעלה משא"כ בשפע היורד משאר הספי'. והענין
 שהטפה היא כ"ל שהיא כלולה מד' יוד"ן אינה מתלבשת
 ומתעבה כלל בירידתה למטה ויש בה כללות גר"ח ובחי' זו
 נקרא אור דמעשה בראשית והוא מ"ס בואר תרומה דקס"ג
 וקס"ד בענין אור מים רקיע שים מיך היטב כמה שנבאר בו
 ובה תבין ריב המאמר שהוא הרי בח' זאת נקרא אור שהוא
 רוחניו הספי' אמנם בח' מים הג"ל ר"ל כי הטפה הזאת בחינתה
 במשי דטקבא מטעירות ומתלבשת תוך הכלי (ו) אמנם לריך
 שבה בעתה יהיה זכר בח' כח התלבשות זה בכלים הנקרא
 מים רקיע שהוא בבחי' אור (ז) ונבאר בח' המים שהוא בבחי'
 ס"ג (ח אור בח' ע"ב) הנה טפה הג"ל שהוא בחינת גר"ח
 לריכה להתלבש בלבוש דק כדי לרדת למטה. ואמנם היא
 בעתה אינה נעשמת ונתעבה ממוח שתיחה למעלה כ"ל
 אמנם נעשית לה לבוש דק שהוא דס ארס ונמשכת עמה
 מדעת העליון הנקרא מז"ל כ"ל והענין שגם נמשך בח' לבוש
 דא"א הג"ל הנקרא מים מה' יוד"ן עתה (דע"ב) שבחול ח' וסודים
 אל מזל ה"ג הנקרא ונקם והוא שם אח"כ דיוד"ן כמין ונקם
 דס בו ג' יוד"ן ואז מזו הבחי' הג' יוד"ן תחתונים שלהם
 נתלבשו (ח) בג' יוד"ן של שם אח"כ (ט) שבחול ה"ג. ואמנם

הנרות וביאורים (ה) שער י"א פי' מיק: (ב) שין שער הגלגלים הקדמה י"ח ובהקדמה י"ט והוא פי' מוז' ומשפ"ט ועסק בחזרה בשכל פה ונתחמת
 קבלת יפ"ט. שמן ששון: (ג) שכן זה ופ"ו הוא בשער חס"ק דפ"ו ע"כ יתור ח"י: (ד) פי' אור חס"ק חזרת מלמעלה פי' תפורה
 יסוד. שמן ששון: (ה) ל"א ו' ימי: (ו) פי' ונעשה שם לבוש מים רקיע: (ז) (בכח"י גרם זכר וימלא אור ליחא). פי' חף קודם שבה כנסן כנוקבא וז"ל כבשר
 סיחודים (וכו' יתור ח"י יתור ר"ח) ואמ"פ שאמר בזכר (משה תרופה נעשית דרכ ספרה) כי מים רקיע נעשה כנסן האלה ע"כ כוונתו שמה היא למת כח
 נחשם האלה שחשבה אח"כ מים ורקיע כחימה כנסן האלה כ"י יע"ש ופי' לקמן ספ"ו. נמלא דמחילה נעשה מים רקיע בכה והל"כ כפופל. וז"ל דלכל כח
 כח דאין חס"ק מתעבה ומתלבש כלל. יל דואן אז התלבשות אלא כח התלבשות ולא התלבשות ממש. וכל זה לא נאמר אלא על שיהיה בח' ד' יוד"ן דע"ב ובהיות
 כ"י נקבא מים כשפירות הב' יוד"ן דע"ב כ"י כ"י יוד"ן ע"כ כ"ל כוללם ינשפיר מים כמ"ס לקמן כפופל. אבל כ"י יוד"ן דבח' ח' הנקרא אור אין כ"ס שם
 שהלבוש כלל אלא עובר דרך עשבר בעולם ולא יוחר. שמן ששון: (ח) ל"א כח"י כ"י דג' יוד"ן תחתונים שבהם נתלבשו ספי' (ט) והיינו כ"י יוד"ן דע"ב דבח'
 כ"י ולא גרם דע"ב. שמן ששון: (י) בשם ס"ג שהוא זכר: (יא) ל"א אור: (יב) חס"ק המים ליחא כמ"י: (יג) ר"כ דע"ב דבח' ח' ובחי' השים ז'
 יוד"ן ד' דע"ב דבח' ח' וז"ל דע"ב: (יד) ר"כ דע"ב דבח' ח' ובחי' השים ז'

שיח שער הגלגולים הקדמה יח יט

והסנין הוא כי אחר המרבץ נתפרדו ז"ל מנוק' והגן העליון שהוא יסוד אינינו זורע גנתו אומג גנתו מדרגת מאיליה מן הספיקים שיאלו וגמחו בה מתחלה ומהם תורת וזמחת והנה הספיקים הם נשמות הנריקים אשר טרם המרבץ זרעם הגן בגנה העליונה וגמחו בה וכאשר תזרי' ונפטר' מן העה"ז חוזרים לעלות שם בה בסוד ת"ן או ביסוד שהוא הגן העליון בסוד ת"ד ומהם תורת וזמחת וז"ס פ' אור זרוע לדיק שכבר האורות האלו זרעו בתחלה בגנה העליונה והם עצמם שחוזרים ומרעים ואין זה זרע חדש והבן זה *

עוד דע כי האדם מתעסק בעשית המצות לכד הנה הוא זוכה א הכפש הנקרא עשיה ולא יותר והוא דומה לאשה שהלך בעלה למדינת הים והניחה ערומה רעבה ומאפה והיא דומה א השכינה היושבת בגלות וביתה נחרב ויושבת בגלות בחושך קנפיש האדם בהיותה בלתי רוח שהיא בעלה אין לה לא אור ולא שכל להשכי' ואם ישתדל עוד האדם הזה לעסוג' גם בחור' ולומד והאנה ושונה בה תמיד בחור' שבע"פ ועוסק תמיד לשמה בה או יזכה גם א הרוח שהוא מן יצירה ואז ידע' לאשה שבה בעלה ודר עמה בביתה תמיד ומלבישה ומאכליה ומשקה ומזורת למעלתה כך האדם הזה כשיבא בו הרוח וישרה הוך נפשו אז תתחלה נפשו ברוח חכמה ותתעלה נפשו מעשיה ליצירה ואם ישתדל עוד האדם הזה ויעסוק בחכמה הגעלמת ובסודות התורה אז יזכה גם אל הגשמה שהיא מן הבריאה ותאיר הגשמה ברוח שבו ותוסיף מעלה על מעלתו וחכמה על חכמתו ואז נק' אדם שלם אשר עליו נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו וסוד הענין הוא כי בהיות האדם נפש לבדה אין לו השעשה אלא משם אדני' בלבד וכשיסוק בחורה לשמה זוכה גם אל הרוח הבא משם יהוה' וכשיעסוק באורות התורה זוכה גם נגשמה וימשך עליו כח והשפעה גם משם אהי"ה ובתחבר באדם שלשה שמות אלו יעלו בני' יצ"ק ואז יאמר עליו ה' הושיעה החלק יענו ביום קראנו ר"ת יצ"ק ואז יהיה האדם בנפש מן עשיה ורוח מן יצירה ונשמה מן בריאה ואם יתקן עצמו יותר אז יהיו שלשת מן היצ' ואם יתקועצמו ביותר יהיו השלשה מן בריאה ואם יתקן עצמו ביותר יהיו לו כל השלשה מהאלילות: **ענין** הנבראים דע כי ד' יסודות הם וסימנם **ארמ"ע** ר"ת אש רוח מים עפר והם הם עצמם ארבע אותיות ההוי"ה במבואר בזהר. ריש פ' וירא ומהארבעה יסודות אלו שהם

רמזים בארבע אותיות ההוי"ה מהם נתהוו ונבראו כל הברואים שבע"ז וכפי היסוד שתצטרך בנברא קהוא על שאר היסודות כך היה השנוי שמו הנברא ההוא אל זולתו ואמנם ידעת כי ד' אותיות ההוי"ה מטרפים ב"ב ארופים ועד"ז הולכים ומתרבי' הארופים משונים זה מזה ממדריגה אל מדריגה וממספר אל מספר עד שהם מספר ס' רבוא ארופים ע"י הנקודות שבהם כגוד' ומן הארופים ששים רבוא הגו' יש בחינותיהם במספרם בארבע היסודות וע"כ היה כח בארבע היסודות להרכיב ולהוליד גבראים משונים זה מזה לאין קץ וכלם מבחי' ארבע היסודות בלבד אמנם שינוייהם הוא כפי כח היסוד הנוצר בנברא ההוא כגוד' וכת"ש הרמב"ם ז"ל בה' יסודי התורה והגשמו' של בני אדם שהם מארבע היסודות בכל איבריה יש בכל אחד הארבעה יסודות בכל הארופים ששים רבוא הגו' וע"כ הגשמות מתחלקות לכמה חלקים כפי הארופים וכל חלק וחלק יש בו פרטוף שלם הנקרא' אדם והחלק הזה מתחלק לאין קץ ובה חבין סוד הגלגול שהוא גלגול החלקים וביאתם כל אחד בזמן הראוי לו והבן זה :

הקדמה י"ט

כבר ביארנו (ש' בפסוקים פ' וירא) במקום אחר בדרוש שרש הנשמות של המלאכים וב"א מה הפרש יש ביניהם כי אלו יוצאים ממוג הנשיקן העליון ואלו ממוג התחתון שביסוד ובה נת' לכמה מדריגות נתחלקו וע"ש ונמאלו כמה מדריגות שונות יש בשרשי הגשמו' עד אין קץ ואמנם כמה מיני נשמות נמשכו ממוג העולם העליון וירדו לחמה ע"י הפגם ואין ירדתם שהם כי זו יורדת מדריגה אחת וזו שתיים וכו' והם כמה מיני ירדות שזרדות הגשמות ע"י הפגם והנה נמאלו

שער ח שער הגלגלים דקדמה יט יט

נאלץ בהם ב' חלקים האחת היא הגשמה שרש מחצבה הוא למעלה חלף שבעטור הפנס ירדה למטה ובשכחה בעה"ז יולאה מתוך המדרגה שלמטה אשר ירדה לשם • הב"ה הוא שהגשמה אשר מחצב שרשה הוא במקום שהוא עלמו אשר משם יולאה לבא בעה"ז ולק אף דיניהם שזה ואמנם עיקר חקון זה הוא או בליה בעת פקדון נפשי באמרו בעת השכיבה בידך אפקוד רוחי וגו' כי אז העלה נשמתו בזווג יותר עליון וחוזר ללאת משם בריה חדשה בסוד חרשים לבקרים וכן יכול לעלות המדרגה למדרגה עד שיעלה עד שרשו ממש וישתלם או ביום בסוד נפילת הפיס בסנת פ' חלק ה' נפשי אשר יכולה לענות ממדרגה למדרגה כפי מצפו עד שרשו ממש כנו' והנה הגשמה שהיא מלמעלה חלף שירדה למטה מצימת הגגם כנו' המשל בה אס' היא העולם היצ' וע"י הפנס ירדה עד עולם העשיה ומשם ילאת לבא בעה"ז בגוף האדם הנה כפי מעשיו יש בו יכולת להחזק ולעלות עד האצ' ויבא משם מאותו הויג דאצ' ויכלל עד שם במים חיותו ואין חרקהתלגלג כד לחקון ועליותה היא ביום ע"י נפילת אפס דשחית כנו' כי אז הוא זוג יעקב ברחל הנה עקרת הבית כי היא הספירה העשירית שבה"ז והיא עיקריית מכלל העשר ספירות דהצ' כמבואר חלניו אבל הגשמה שרש' למטה חלף שפחה על ידי מעשיה הטובים רוצה לעלות למעלה ממקום שרשה אף עלייתה גדולה כעליית מי ששרשו למעלה ויורד וחוזר לעלו ולכן אינה יכולה לעלות חלף בליה ע"י פ' בידך אפקוד רוחי כנו' כי אז הוא זוג יעקב בלאת שאינה מכלל הי"ג לא בחי' אחו' דמלכות ס' החבונה כמדע אבל הדי השיה שבהם סבכל הגשמות הוא כי כלם יכולות ע"י מעשיהם לעלות ממדרגה למדרגה עד אף קן וכל זה אס' ישיב חליו לבו ויכוון נכך •

אמר

שמאל אגב שהוכרתי ענין המלאכי' הכתוב הקדמה קטנה על ענין הנו' וז' דע כי המלאכי' דבריאה גדולה מעלתם על גשמת האדוקים שהם מעולם היצ' ועד"ז מלאכים דצ' גדולים מנשמות דעשיה אבל הגשמות כל בריאה גדולות ממלאכים דבריאה עלמה ומכ"ש ממל' כים דיררה ועד"ז ביה' ועשיה גם דרך פרט הוא ע"ד הנו' כי הגשמות דכתר דבריאה גדולים ממלאכים דכתר דבריאה אמנם המלאכים דכתר דבריאה גדולים מנשמת דכתמה דבריאה ועד"ז בכל שאר הפירטים לאין קן •

הקדמה ב'

מענין בת זוגו של אדם • כבר ביארנו לפיל אס' משפט הגלגל נהג בנשים כהגשם או לאו ודע כי הנה רז"ל אמרו בפ"ק דטוטה על פ' אלהים מושב יחיד' ביתה מוליא אסירים בכוסרותי כי יש זוג-א' וב' ומ"ש וקשה לזוגם בקריעת ים סוף איירי כוונת זוג א' וב' כפשוטו כי כמה זוגים שניים הם טובים מן הראשינים כמו ש"איש בעיניו מעשים בכל יום אבל באור הפנין היא יובן בח"ש הסבא דמשפטים כוונת ע"ס אס' בעל אשה הוא וילאה אשתו עמי והענין הדעת כי כאשר האדם הוא חדש ר"ל כי אז הוא הפעם הראשונה שבא בעה"ז • ואז בת זוגו טלדת עמו כעיר' זכשיגיע זמן לקחתו אשה מדרמת לו ברבע בלי שום טורח כלל ועיקר ואמנם אס' האדם הזה חטא חטא והולך להחלגל בסבתו אלא שהיה מאיותם שכתוב בהם וילאה אשתו עמו כנו' בסבא דמשפטים שחגלגלי' גם לבת זוגו שחוזר להחלגל עמו לקובתו הנה האדם הזה חטא חטא חטא והולך להחלגל בסבתו אחר טורח גדול לפי שבין שחגלגל על סבת איזה עון יק' מקטרגי' עליו למעלה ורזים למעט אותה ממש ומכניסי' בהם קטנות וע"ז אמרו קשה לזוגם בקריעת ים סוף והוא באופן הנו' כי סוף נק' זוג שני ר"ל כי הוא בת זוגו האמיתית חלף שכבה נוחיגה לו פעם אחרת בחמלה ועתה בזה סגלגל נק' זוג שני כי השה היא עלמה ראשונה אבל תצווג הוא שני ולזה לא אמרו זוג שנית לא זוג שני שחוזר א הזוג ולא (אשה) ובה יתבאר לך אף לפעמי' יצא אדם אשה ברבע בלי שום טורח וקטנה כלל ולפעמים איש נושא אשה חלף ע"י קטנות גדולות עד שיפאנה ואחר שגשמה הם בשלו' ושלגם הם יורד על סיוח זוג גמור חלף שהוא זוג פשם ב' וחלף לא היתה בת זוגו לא היה שלום בניכם

דעובא הוו . יל כמ'ס הת'וח זל והעתקנו לשונו
 לעיל בהק' יז אות א' דכל פרטות זה הוא חפי'
 במל' רמל' רעשיה יעש . דהשתא חין חקר ואין
 מספר לריבוי הפרט' וכנגדס בכבראים . וזל
 דפרטות זה אינו כנש' ב'א לכד לא גס כבע'ח
 ולמחיס ג'כ שהרי חין לך בריה שיזמה לחברתה
 וכולס לורך גבוה הס כמ'ס בע'ח ש' סדר האלי'
 פ'כ יעש ועז' נאמר מה רבו מעשיך ה' כולם
 בחכמה עשית :

הקדמה יט

הובאה בשלימות בע'ח שער טל
 פ'ד בסופו וכס'הפ פ' כי תלא ד'קטו
 סו'עא הובאה בקיבור יעש :

א שם כבר ביארנו במ'א וכו' . ל'ב כבר

מלוין בדפוס על ש'הפ פ' וירא ועו'
 להר'פס זל כס'טל פ'ד שהארך בענין זה יעש :

ב שם והס כמה מיני ירדות שירדות הנש'
 עי' הפגס . ל'ב עי' להר'פס זל סו'פד

דש'טל שכתב שפגס זה יש לפרשו בשני פנים או
 שהוא פגס שעי' אד'הר או שהוא פגס האדם
 עלמו עי' קלקול מעשיו בגלגול הקודס יעש .
 וכפי' הא' מכו' בס"הל סס ד"קטו יע"ס . מיהו
 נלע"ד דב' הפי' הס לודקיס דלעיל בהקמה ז'
 מכו' דבין נש' שנשרו מאד"הר ובין נש' הפגמו'
 עי' האדם עלמו דהיינו שבתחלה זכה לנר'ן וחזר
 ופגס בהס דין א' להס יעש וא"כ שקולים הס
 ויבואו שניהם :

ג שם והנה נמלאו בהס ב' חלוקיס הא' וכו'
 כ"ב פי' כי בכללות הנש' נמלאו בהס

ב' מיניס . הא' מה שירדו עי' הפגס . והב'
 שלא ירדו לא שעיקרס הס למטה . והוא ענין
 בפ"ע ולא קחי אדלעיל מניה אכש' שירדו עי'
 הפגס . וכ"כ מלשון ש"טל סס שענין זה נזכר
 ברישא יעש . אך ק"ל דהא ב' בהק' יב דהאר
 השוק בכל הנש' שכולס ירדו ל הקלי' בחטא
 אד"הר חוץ מנש"ח אמתיות לגמרי יעש . ואין
 לו' דמיורי הכא כנש"ח גופיהו דהא מט' דהני
 גריעו ושו' נש"ח חשיבי טובא . ואי ירדה זו
 הכז' כאן אינה עי' חטא אד"הר אלא עי' חטא
 האדם עלמו כיחא ועי' בדבור שאחז' :

שס

דהוה מיורי בהו עד השתא היינו נר'ן דכפס
 עלמה וא"כ יולא לנו מזה דרוח שבכפס נמי היא
 נמשכת עי' עסק התורה כמ'ס לעיל בהק' יח
 אות לב יעש . ועדו' יל נמי מ'ס לקמן ד'גן
 סו'עב יעש :

ח שם והמנס כבר ידעת כי ד' אותיות הו"ה
 וכו' ועדו' הולכיס ומתרכיבס וכו' עד

שהס מספר ס"ר לרופיס . כ"ב ענין חכמת
 הלירוף עי' בע'ח ש' סדר האלי' פ'כ וכתב סס
 השמ'ס זל באות ב שהוא ענין עמוק ונסחר יעש
 ועי' כש' טנ"תא פ'ו ופז' ומ'ס עור הש'מס זל
 ואנן מה נענה בתריה רק ליה עיכינו שי'עבא .
 ועי' כריש שער רו'הק דרוש א' ודרוש ב' יעש :

ט שם ומן הלירופיס ס'ר הנז' יש בחינותיהס
 במספרס בארבע היסודות וע"כ היה

וכו' . ל'ב ר'ל שכמו שד' אותיות הו"ה הס
 מלטרפיס לס'ר לרופיס כך הד' יסודות שהס
 כנגדס ג'כ הולכיס ומתרכיבס עד ס'ר מיני
 הרכבות שונים ז'מו וק"ל :

י שם אמנס שנויהס הוא כפי כח היסוד
 הגובר בכברא ההוא . כ"ב והוא כפי

אותו לירוף שס הו"ה שכנגד אותו נכרא סס"ר
 מיני הרכבות שכדו' הס כנגד ס"ר מיני לרופיס
 שכסס הו"ה כ"ה והוא ע"ד ששה לרופי יה"ו
 שברוש ה' דחג הסוכות שבפי אותו האות הגובר
 בראש או באמצע כך יהיה נוטה כלפי הדין או
 החסד יעש . וכמו כן כאן יהיה גובר יסוד האש
 או המיס וכו' באותו נכרא כי סס זה לעומת
 זה וק"ל :

יא שם והנשמות של בני אדם שהס מדו'
 וכו' . כ"ב פי' שהנש' של ב"א שגס

הס נתהוו מדו' רוחניס דד' אותיות הו"ה הנה
 כל אבר ואבר הוא כולל ג"כ דו' שהס ד' אותיות
 הו"ה וחוזר גס הוא להיות פר' שלס ומתחלק
 גס הוא לס'ר חלקיס . והולרך לזה משוס דאל'כ
 היה ראוי שלא יהיו מתחלת העולם ועד סופה
 יותר מס"ר בני אדם כנגד ס"ר לרופיס ואנן קא
 חזינן דטובא הוו לזה הולרך לומר שכל אבר
 ואבר ג'כ הוא חוזר ונחלק לס"ר . וא"ת אכתי
 קשה שגס לפי חשבון זה לא יהיו רק לתרי"ג
 פעמיס ס'ר שהרי סס תרי"ג אבריס וכ"א מהס
 נחלק לס'ר הרי תרי"ג פעמיס ס'ר ואנן קא חזינן

בני אהרן כה

ר שם הא' הוא הנש' וכו' הב' הוא וכו' כ"ב
 לפ"ה ב' כחי' נש' או הנו' כאן הם
 הם המדרגה הב' והג' הנ"ל בהק' ז כי כחי' הא'
 דהבא היא מדרגה הג' דהתם דגם שם קאמר
 שידרו לקלי' עי' הפגם . וגם תי' שלהם לענין
 לזכות בחיי חיותם כמה שיכולים לזכות מהכ"רן
 ולא ינטרכו לג' גלגולים הוא כיום עי' נפ"א
 כדקא' הבא . והבחי' הב' דהבא היא היא מדרג'
 הב' דהתם שתי' שלהם ג"כ לזכות בכ"רן בחיי
 חיותם הוא כלילה בעת השכיבה יעש . ולפי'
 ז"ל דעלייה דקא' הבא אינה עליוית מקום דהיינו
 שהנש' עצמה נעקרת ממחלבה שלמטה ומתעלית
 למעלה שא לא כלו' השגת בחינות אחרות מעולות
 מהא' והיא השגת ר"ן כמבו' התם יעש . והוא
 כמו עליוית העולמות שעניינה הוא תוספת
 והגדלה ואינה עקירת מקום כמבו' כנה"ש דקי'
 יעש . מיהו אחר העיון נר' שקשה לזווג הק'
 דידן עם ההיה דהק' ז מכמה טעמים . חדא
 דהתם מבו' דגש' דמדרגה הג' אפי' עי' הכוונה
 דנפ"א א"א להשיג רק רוח מיז' לבד ולא יותר
 והבא קא' שיכול לעלות עד האז' ועוד דאפי'
 רוח דיז' נמי מבו' התם דאינו יכול להשיגו
 אותו האיש בעל הנפש עלמו שא איש אחר יקחנו
 ועי' הטעם בדברינו והבא מש' שהעלייה היא
 לאותו אדם עלמו . ועוד דהתם קאמר דלריד
 שימותו האנשים הם בעלי הנפש והרוח ואח"ך
 תלא הנשמה מהקלי' וחבוא בגלגול להתקן
 והבא קא' דבחיי חיותו יוכל להתקן וא"ל להתגלג'
 ועו"ק דהא כל עלמם של הנש' דמדרגה הג'
 דהתם אינם שא מחלקי כ"ע לבד כי חלקי האז'
 לא נפלו לקלי' כמבו' לקמן בהק' כעו ר"ל דהס"ב
 ע"א והיכי קא' הבא המשל בזה אם היא מעולם
 האז' ועי' הפגם ירדה וכו' ואם לא היה הענין
 אמת לא היה רזל תופס המשל בדרך זה . מיהו
 הא' זל עפי' מש"ל בהק' יא אות יא דהנשירה
 היתה כפרעות כל בחי' וא"כ גם בחלקי האז'
 מדריו ג' שבהם ירדו יעש ואכחי' הב' דהבא
 נמי איבא למידק דאי היא המדרגה השנית
 דהתם קשה דהתם מבו' דתיקון שלהם להשיג
 רז"ן הוא עי' כוונה פ' נפשי אויתיד כלילה ולא
 עי' פסוק בידך אפקיד רוחי כדקא' הבא ובהדיא
 כתב לעיל בסוף הק' ג דפסוק בידך אפקיד

רוחי אין מועיל לזה כלל יעש . ועוד אי עלייה
 דהבא הוא להשיג רז"ן מאי למעלה משרשו דקא'
 בסמוך והרי להשיג שרשו הוא . מיהו ב' קושוות
 אלו זל דלקושיא ח' זל דלאו דווקא קא' הבא
 עי' פ' בידך אפקיד רוחי שא כלו' בזמן אמירת
 פסוק בידך אפקיד רוחי ור"ל בעת השכיבה
 והכי מש' נמי מתחלת דבריו דהבא ועי' כס"הפ
 ד"קמו ע"א תתלים סיו' כד דמייתי נמי להאי
 פסוקא והתם ע"כ הוא לאו דווקא יעש . א"נ זל
 ששני פסוקים אלו תרווייהו מדרך לריכי כדמש'
 כס"הג פ"ח יעש . וההיא דסוף הק' ג זל דה"ק
 דהאי לחוד אינו מועיל שא ב' כ"ז טובים . א"כ
 ה"ק שאם יכוין בפסוק זה כמו בכל לילה להיות
 נפשו סוד פקדון זה אינו מועיל אלא לריד
 שכוין שתשאר נפשו שם תמיד . ולקושייא שנת
 זל דלמעלה משרשו דקא' היינו לערך עת הגודה
 כי בעת שנוכד לא היה בו ד"מ אלא נפש בלבד
 ועכשיו הוא עולה וקונה לו רוח או נשמה
 ממקום יותר עליון משרשו הא' . (ובהא ניחא
 נמי מאי דקשיא לן לקמן אות ה"ה עד שיעלה
 וכו' יעש דלפי האמת הכל הוא בשרשו כדאמרן)
 אבל אכתי קשה מה שהקשינו לעיל . ועוד דהבא
 מש' דעליית הלילה היא ביסוד דלאה ולעיל בסוף
 הק' ג וכן כס"כה דרוש י דהלילה מוכח שהוא
 ביסוד דרחל יעש . ועו"ק דמהבא מש' שהגש'
 דבחי' ב' הם גרועות מנש' דבחי' א' דשו שרשם
 מלמעלה ואלו מלמטה ולעיל בהק' ז מבוחר
 להיפך דאדרבא נש' דמדרגה ב' הם יותר מעולות
 יעש . ומחמת כל זה היה נר' לו' דהק' ז והק'
 דידן לא שייכי אהדדי וכ"א נדרשת לעלמה והפגם
 הנו' כאן אינו עי' חטא אד"הר כדהתם שא הוא
 עי' האדם עלמו והעלייה דקאמר נמי אינה
 השגת ר"ן אלא היא עליוית מקוב כפשוטה בין
 אם הוא לשרשה ובין למעלה משרשה ועלייה
 דלמקום שרשה היא ע"ד מ"ש לקמן ד"כ ע"ב
 דבתחלה עי' החטא ירדה נפשי עד העקב והבא
 מרי זל העלה אותה עד הטבור ואינו לריד
 להעלותה למקומה לגמרי יעש . ועלייה דלמעלה
 משרשה נמי מנינו לעיל בהק' ב ד"ר סו"עא
 שבתב ויעלה למעלה ממקום שורש נשמתו אשר
 משם חולכה יעש :

אבל קשה דכמאי עסקינן הבא אי בנפש
 דעשיק

ז שם

כי אז הוא זווג יעקב בלאה וכו' כ"ב
מש' דגם כשעולה נשמתו למעלה
למ"ן בעת השכיבה היא עולה ג"כ ביסוד דלאה
שקרו משם היא יולאה בריה חדשה וא"כ נודע
הדבר מ"ש בש"הכ דרוש י דלילה כי בכל לילה
אנחנו זריכים להפקיד רוחינו ביסוד דרחל בסוד
מ"ן אבל בלילה ה' א"ל כי כפי אותה שעה ראה
בחכמתו שהייתי לייך להפקיד רוחי ביסוד דלאה
יעש . וה"ע משום שראה בחכמתו שבאותה לילה
יהיה עליוה לנשמתו ולכן לווהו להפקיד רוחו
ביסוד דלאה שעי' נעשה ענין זה וק"ל .

ח שם

דע כי המלאכים דבריו גדולה מעלתם
על גש' הדיוקים שהם מעולם הוי"ו
וכו' עי' בשמא"רשכי כפי' ארז' רז' קוע"ד ששם
הובא ג"כ ענין זה . ועי' בפע"ח ש"כו ספ"א
וג"כ בש"טל ספ"ג פתב וזל ואח"ך אס יזכה
במעשיו יותר יעלה הכל במדרגת מלאך . והקשה
שם הרופש זל דאין זו עליוה לא ירידה דהא קי"ל
בכ"ד שהדיוקים הם גדולים יותר מהמלאכים
עי' מה שתרץ . ועי' בהת"וח זל דק"מו . ולפי
דרזל דהכא דמלאכים דבריו גדולים מנש' דינו'
וכן ערז' בשאר הפרטים אפ"ל דיעלה במדרגת
מלאך הגבוה מנשמתו קא' וק"ל .

ט שם

ועי' הפגס ירדה עד עולם העשיה
ומשם ילאה לבוא בעוהז' וכו' . כ"ב
אע"ג דמ"ש ועי' הפגס ירדה עד עולם העשיה
היינו לקלי' דעשיה כדון כל גש' הפנומות וא"כ
מאי ומשם ילאה וכו' היינו שכהגיע זמנה ללאת
מהקי' עי' תפלא וכיו"ה כדלעיל ריש הק' יג
הנה היא עולה למ"ן כנוק' דעשיה ומתעברת
שם כדלעיל בהק' יב ומשם יולאה לבוא בעו"הז
כן מתבאר מדבריו הריו"פס זל ד"קלא סו"עאז
שב' והוא ילא וכולר מזיוג זון דעשיה וכו' יע"ש
ואעפ"י דלפי הגר' מהק' יב דעיו' הגש' הוא
במל' דאני' וב"כ מש"הכ דרוש ב' ג' דנפ"א
דבוריו ביע עולים למ"ן למל' דאני' יעש אין
הדברים כפשוטן אלא ר"ל למל' דאני' דאותו
עולם עצמו שכל עולם הוא כלול מאב"ע כמש"ל
ריש הק' יח ושא"מ ומ"ש פאן ומשם ילאה לבוא
בעו"הז היינו נמי מזיוג זון דאני' דעשיה . שו"ר
שב"כ מהת"וח זל ד"מט ע"א וזל אפי' בעשיה
דעשיה אנחנו מעלים מפי'ע לזון דאני' דאותו

פרט

דעשיה הא מבואר לעיל בהק' א דאינו יכול
להעלות לא עד כתר דעשי' ושם הוא ככללת ולא
יותר והכא קא' שיכול להעלותה עד אין קץ . ואי
מניחי בר"ון דינו' ובריו' הא מכו' נמי התם דאינו
מעלה הבחי' הא' עצמה למעלה אלא מניחה
במקומה וכוטל בחי' אחרת עליונה הימנה והכא
מש' שהיא עצמה יכול להעלותה ממדר' למדרג'
עד אין קץ . ועוד דמסוף פ"ר דש"טל הנ"ל
מוכח דהק' דירן והק' ז שייכי אהרדי . דהא
לבת- דכתב התם כמ"ש בהק' דירן מסיק וזל
ואמנם החילוק שיש בזה אס היא נשמה חדשה
אז לאו זה נת' כדרוש אחר ע"ש כי בו נת' ענין
זה היטב שיש חלוקים גדולים בדבר הזה עכ"ל
וכודאי שכוונתו אל החלוקים שנת' לעיל בהק'
ז אס היא גש' חדשה או לאו ובין מדרגה א' לב'
והשניה לשלישי' וא"כ מש' מהא דהק' דירן מישך
שייכא לרהתם הק' ז והד"קל . באופן שרזל קאר
את הרח"ב וסגר עליוה המדב'ר ואין סכלי הקאר
משיג להכין דבריו זל עד ישקיף וירא ה'
משמים והיעכא :

ה שם

עד שיענה אל שורשו וישתלם . כ"ב
הלשון מגומגם דהא בעלית הלילה
קיימינן שהיא לעלות למעלה משרשו כמבואר
בסמוך וא"כ עד שיעלה למעלה משרשו הול"ל
ובע"ח שם סו"פר דש"טל לשון זה אינו יעוש .
ולעיל בדיבור הקודם כתבנו ישוב לזה לחד
גיסא יעש :

אות ט לקמן שייך לבאן

ו שם

אין עליוית' גדולה כעלי'מי ששרשו למע'
וירד וכו' ולכן אינה יכולה לעלות לא
בלילה . כ"ב הכי אומר נמי בש' הכוונות ריש
דרוש ג' דלילה דזווג דלילה הוא גרוע משל יוס
יעש . ואין להקשות לפי מה שגדרנו לו' לעיל
באות ד' דשתי בחי' נשמות או הנו' הכא הם
הם המדרגה הב' והג' דהק' ז דא"כ אמאי לא
חשוב התם להאי יתרון דאיכא למדרגה הג' על
מדרגה הב' דהתם דזו עליויתך ביום עי' זווג
המעולה . וזו עליויתך בלילה בזווג שאינו מעולה
דיל דזה נכלל במ"ש שם דמדרגה הג' יש להם
בא באופ"א וכו' עי' כוונתם בעת נפ"א וכו'
דמולא מש' נמי האי יתרון דהכא ותרתו קא'
התם וק"ל .

עסק התורה עוד יש טעם אחר לפי סודן של דברים וק"ל .

ו שם כי סוד הגלגול באות ו שהוא ו"ק וכו' וכנו' בזו' פ' פינחס בר"מ וכו' כ"ב זל ר"מ שם בפ' פינחס דר"טו ע"כ גלגל ליה ליה חנועה בלא אמת המים אוף הכי אמת המים רזא דאת ו ביה התעביר גלגל גלגול ורזא דמלה מה גלגל ליה ליה חנועה בלא אמת המים הכי גלגל איהו ו ליה ליה חנועה בלא אמת המים דאיהו ו עכ"ל וכו' דבריו כי הנה יל דבריו רזל דהבא קאמר סוד הגלגול הוא באות ו שהם ו"ק ולקמן ריש הק' כ"א כתב סוד הגלגול הוא באבא הנק' מחשבה ועליו נאמר וחסב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח יעש . וז"ל שיעקר הגלגול הוא באבא כי הוא החושב מחשבות באיזה אופן מחזירו בגלגול כדי לתקנו אך כז' הוא במחשבה לבד אבל אין הדבר יולא בפועל ממש שא עי' ו"ק דזא שעל ידם מתנהג העולם כמ"ש בע"ח ש' טנ"תא ריש פ"ה ובס' המלכים ריש פ"ו ובס"ה פ' בראשית דז' בסוד שתא שפי שנה דהוי עלמא יעש . וכזו דברי הר"מ כי הנה אבא הוא י' דשמא קדישא כנודע והי' לורתה היא כמעט עגולה שאין לה החפשות קוים באורך וברוחב כשאר אותיות כמ"ש בס"ה שם פיג' והזא הוא ו דשמא קדישא בסוד ו"ק ולורת הוא' היא משוכה וארוכה בעין אמת המים והיינו דקא' דכמו שגלגל הרחיס של מים אין לו חנועה וסיבוב לפועל פעולתו בלא אמת המים כך אבא שהוא יוד בעין גלגל אין לו חנועה להוציא מחשבתו לידי פועל להביא את האדם בגלגול שא עי' זא שהוא ו'או הנק' אמת המים . וכמו כן תמלא באדם עצמו שאינו יוכל להוציא מחשבתו לידי פועל שא יעי' אברי הנוף שהם כלי המעשה . ומזה יתבאר לך דאות י הכו' פה בדבריו רזל היא יוד דהויה שהוא אבא ודלא כמהר"שו זל בהגה שכתב שתא יוד דאדנות יעש ועי' בס' התיקונים תיקון ס"ט דך ק' וק"ל :

ז שם גם דע כי מי שהיה ת"ח וכו' . כ"ב לא ביאר רזל מה הם השני מינו עונות וכל'ם הא' מהם הוא לפי שנתגאה בחכמתו ורב שכלו . ואפשר שזוה תראה שיש אדם א' שהוא פקח ומשכיל

פרט ועי'עש בד"חן וש' החשמל פ"ג . ועפיו זל מה שקשה דמכאן מש' דגם בעשו' יש זיוג להוליד נש' ובס"מ פ"ג וסו"פר קא' ריזו' ועשיה שאין מניע שם אור ג"ר דאזי' אין יכולת להוליד נש' יע"ש וכתחי' אמרתי ליישב דלהוליד נש' מחדש ליבא אבל לחדש נש' ישנות כרהבא כהק' רידן איבא וש"מ שכן תי' הרי"ש זל ד"קמו ע"ב . אבל שו"ר דמדברי הרש"ש זל בהגהו' לש"טו פ"א לא מש' הכי אלא דגם לחידוש נש' ישנות נמי ליבא יע"ש . אבל למפש"ל כיחא דעל כ"ע דיהו קא' כס"מו דליבא זיוג להוליד נש' אבל פאזי' דירקו איבא . וכ"מ מהר"ש זל בהגהו' לש' הנ"ל דכתחי' כ' דמזיוג יזו' ועשיה אינו יולא נש' ולבסוף כ' דזיוג דג"ר דג"ר שנפסק מהחורבן היינו וכו' אבל כ"ע התחונים מותר יעש דמש' דכ"ע התחונים איבא מיהא זיוג להוליד ומותר וזה היפך ממש"ל אלא ודאי בדאמרן ועי'ע בדבריו לעיל ריש הק' יח יעש :

הקדמה ב

תחי' הקדמה זו עי' סה"ל ד'קמט ע"ג וכפרשת יולא דלז' ע"ה וסה"ג פיג' יעש .

א שם כבר ביארנו לעיל אם משפט הגלגול נוסג בנשים וכו' הוא בהקדמה ט ויעש בדברינו .

ב שם ואז כת זוגו נולדת עמו . כ"ב כי הנשמות הם יולדות זוגות מעולם העליון זכון כנו' בזו' בכמה דוכתי . ומ"ש נולדת עמו אינו ממש בשעה א' שא כלו' באוחו פעם שבה לעולם שהרי ע"פי הרוב האיש הוא גדול בשנים מהאשה כמ"ש בע"ח ש"לר סופ"ד יעש הטעם . א"כ כדא' לקמן ד"סו שיש נשמות שמתעכבות בבחיאה אז ביורה וכו' יעש . וה"ע נמי שלפעמים תהיה האשה גדולה בשנים מהאיש וק"ל .

ג שם לא שהוא מאותם שכתוב בהם יולאה אשתו עמו . עי' לעיל בהקדמה ח .

ד שם משא"כ באנשים הלומדים תורה . כ"ב עי' מ"ש לעיל בהק' ט אות ז ואות ח .

ה שם וטעם לזה הוא וכו' כ"ב פי' מלבד הטעם שכתב לעיל מזה שהוא משום

שערי

ענין ק"ש שערי המטה

רחמים

ג

תשובה לעולם ז"ל עולה לאבא ונוקי עולה לאימא אבל כשעולים שניכם עלייתם בחלוקה לאימא ואח"כ עולה הז"ל לבדו לאבא לאפוקי מהנוקי שעלייתו לאימא דוקא מהרבי"ג שד"ה גר"ו והרב שמן ששון נרגש מזה באת טי סס ותירץ דמ"ש שניכם לאימא ר"ל ישויות הנקראים שניכם אימא יעו"ש, גם אפ"ל דלעולם שניכם עולים בא"א וחס נקראים בכללות אימא עילאה כמ"ש בבר שום בחלוקת שמנה פרטופים ואולי כאן שכוף ללורך הכלי עליית זר"ן בלד שמאל הנקרא אימא עילאה וזכו שלגבי א"א כתב אימא סחס וכאן כי אימא עילאה והיע"א :

צ"כ כי להעלות נוקי שבצריאה אל נוקי שבאל"י וגם בחינת נוקי שבאל"י העומדת כנגד גבי"ס דז"ל תפתלס גם בשש ספירות עליונות ויכיו שוב בשוכי, וצששים תיבות דיושב בסתר כ' יתחברו צ' בחינות הנוקי בחי' שבצריאה עם בחינת העליונה שבאלילות וכיחה מטה שלימה ע"כ :

י"ז לחקור באיזה בחינת נוקי מיירי שפולח עתה מצריאה ומתחברת עם נקבה שבאל"י כי נודע שנוקי היורדת בצריאה כלילה שכוף נקודת הכתר שבה היורד בחלות היא בחינת תמול שגשום כי מוחין דזר"ן דיום שלישי הם היורדים לברר ונקודת הכתר דנוקי הוא עולה באור הכקר צסוד תפלין דיד ולא שייך הכר צפסוקי הנה מטתו וצ"כ ויושב צסתר :

ומה שקראה באלילות מטה שלימה הלא המטה הוא צסוד הצריאה אך באלילות אינה נקראת מטה ועוד כיון שעלתה לאלילות ונתקנו שניכם מה לורך לכונה יושב צסתר : **תשובה** כבר נתבאר שמה שמתקנים הנוקי בצריאה ע"י פסוקי הנה מטתו מיירי בצחינת השורש של הנוקי שבצריאה שנודע שיש לנוקי ד' פרשים בארבע מקומות צסוד ד' ראשי בניס וזו הבחינה שעולה בג' פסוקי צ"כ שעולה שורשה שבצריאה וגם שורשה שבאלילות נגדל והיה שלם צ"ס וצחמורת יושב צסתר מכונים להצר צ' הבחינות צחינת השורש שעלה מהצריאה עם צחינת שורשה שבאל"י ותהיה מטה שלימה צאל"י והגם שבאל"י לא שייך מטה מ"מ נקראת בן על שם שנתחברו שניכם גם בחינת דצריאה שמעיקרא הצריאה נקראת מטה על שם המלכות שבצריאה ועתה שכיח צאל"י ונתחברו שניכם נקראים ג"כ מטה מהרבי"ג שד"ה גר"ו :

יא) שאלה כתב צשכ"ו דרושי הלינה [דנ"ד ע"ג] וז"ל וזה נקרא ששוע עם הנשמות שכוף ענין עליית הנשמות צסוד מ"ן אל לאה ע"כ יש להרגיש דלא נוולא עליות הנשמות ללאה הלא הכל עולים תמיד צסוד מ"ן לרחל אמנו כנודע מכונת ק"ש ועמידה וכיוולא ומדוע נשתנה כאן להעלות נשמותינו. לאה :

תשובה

ט) שאלה כתב צשכ"ו דרושי הלינה [דז"ן ע"א] וז"ל צמלח אחד לריך לבוין למסור גם אנחנו נשמותינו על ק"ה ולהעלות נשמותינו צסוד מ"ן ומ"ד צבתהצרותינו עם זר"ן צעת עלותינו וחס יסייעונו לעלות ע"כ, וקשה דצדרושי ק"ש [דכ"ד ע"ב] כתב וז"ל ברוח וכנפש הם צנים דזר"ן וצווג דא"א כונתו להעלות מ"ן אליהם מן צניכם שהם זר"ן וגם נשמות הלידיקים וכל אלו לריכים להעלות מ"ן לאימא עילאה וככתוב אומר חנו עז לאלהים פ"י כצובול הצי"ת לריך עזר וסיוע וכה ממעשה ישראל התחתונים ע"כ אי"כ משמע שישראל הם הנותנים כח וסיוע לא שהזר"ן מסייעים לישראל :

תשובה ראשית כל לריך להיות אחרותא וסיוע מישראל לברר צירורי זר"ן ולהעלותם עם נרנח"י שלנו למ"ן לז"ן ואז זר"ן מצברים צירורי א"א ועולים נשמות זר"ן לא"א וגם נשמותינו עולים עמכם צסוד למען אחי וריעי ומלד עלייה זו אנו טפלים ונלרכים נסיוע זר"ן כי זר"ן הם בן הצכור אך מעיקרא שבה עליית זר"ן היה ע"י שבעלנו צירורי זר"ן ונרנח"י שצנו לזר"ן ואלו דא"ה מהרבי"ג שד"ה יל"ו :

י) שאלה מ"ש צסודור קשע"כ להרש"ש ז"ל צפסוקי הנה מטתו שלשלמה לכשלים חסרון שש ספירות עליונות כח"צ חג"ת דנוקי קדישא דז"ל העומדת עתה בצריאה ותהיה מטתו שלימה צ"ס שוב בשוכי, וגני פסוקי

ללאה ואיל מזרי שבכל לילה יותר טוב
 להיות ספקידים רוחנו ביסוד דרחל אבד בלילה
 אחת איל שכפי הזמן הייתי צריך להפקיד
 רוחי ביסוד דלאה ע"כ וא"כ יש לומר דלענין
 פקדון שייד דוקא כסוד בדרך אפקיד רוחי אך
 לצורך זיוג ולאה עולים הנשמות בסוד סין
 ללאה כפי"ש הרב הרבירים בסתם, ואח"כ הוודין
 למקום ביסוד דרחל וכן משמע מדברי הרב
 בסמוך שבתכ יכוין שתכלית השינה היא
 להעלות נשמתו בסוד הרורפיטא כדי שתהיה
 בסוד סין כדי לזווג לאה ויעקב אחר
 ח"ל וכשיקום בח"ל אז אין צורך ויכולת להעלות
 סין ע"ש משמע שהכוונה היא סוד השינה
 וממילא מעלה ט"ן שהרי בעת הזווג בח"ל
 הוא מתעורר זעין ס"ש ע"ז בשמן
 ששון על שהכ"ו דרוש יוד מדרושי הלילה
 אות ה' והיע"א !

השואבה למולם סליח כנשמות לרחל וכו'א
 מי שידע שנשמתו מורפה מלאה
 יסין להפלות מ"ן ללאה כפי"ש לקמן בדרוש
 ח"ד [ד"ן ע"ג] ח"ל איל ערי כי בכל שאר
 הוללות יתב טוב שלא לכוין אלא בכוונה כנז'
 שמינסות להיות מעקידים רוחנו ביסוד דרחל
 בסוד מ"ן אצל בליל אחת איל שכוונתו לריך
 להפקיד רוחי ביסוד דלאה ע"כ מהר"יג שד"ה
 יל"ץ :

א"ה והיה אפשר לומר ג"כ שבאן בזיוג יעקב
 ולאה עליית הנשמות לצורך לאה ממילא
 יהיה ע"י השינה וכפי"ש הרב בזווג עצמו כי
 הוא סתום ונעלה ונעשה מעצמו שלא ע"י
 מעשה התחתונים ותפלתם ע"כ ומ"ש הרב
 לפהרחיו לכוין בלאה בזמן מיוחד ולא תדיר
 דשם איירי לענין פקדון כפי"ש וז"ל הענין תלוי
 אם נכוין פקדון רוחנו ביסוד דרחל או ביסוד

ענין מטבע הברכה

דיניקס למ"ן להמשיך מוחין גדולות במחשבה
 בלכד גם מלות לא תעשה כשצ"ח לידו ונמנע
 ממנה לריך לכוין ע"ז"י מהר"יג שד"ה גר"י :
ג) שאלה כתב מורנו כרש"ש זי"ע"א בנהר
 שלום [דכ"א ע"ג] כי ע"י זכרת
 המלות נמשך מוחין לז"ן מא"י"א ר"ל ח"ק
 ואצ"י"ע דא"י וע"י זכרת הנכונין נמשך מוחין
 לז"ן מיפסו"ת ר"ל ח"ק ואצ"י"ע דבריאה
 ועו"ש"י ל"ל ח"ק ואצ"י"ע דליורה ועו"ש"י ע"י
 מה נמשך מהם מוחין לז"ן ואימתו תיקונוס
 כי"ע"א :

השואבה העיקר הוא להבין מעיקרה עומק
 הדברים וביאורם ואח"כ נראה אם
 ולא קושיא כי מעודי היה קשה צעני לשון זה
 כי מכיון שברש"ש כתב שהמשכה המוחין היא
 לז"ן דאלילות ע"י שני מיני זכרות זמלות
 מא"י"ק ואצ"י"ע דא"י ונכונין מא"י"ק ואצ"י"ע
 דבריאה לז"ן כנז' ח"כ ח"ך שיק לומר בנכונין
 דבר זה שנמשכו המוחין מא"י"ק ואצ"י"ע דבריאה
 לז"ן דא"י האם אפשר שהמשכה תהיה
 מלמטה למעלה ? וגם אם נאמר בריאה דעו"ש
 ח"י"א שתהיה המשכה מנחהן לפנים וגם
 בצרכ

ב) שאלה כתב מורנו כרש"ש זי"ע"א בנכ"ר
 שלום בהקדמת הברכה [ד"כ
 ע"ג] ח"ל בכל מלוא ועצודכ וברכה לריך
 להמשיך שני מיני מוחין ח' מזווג דחילוניות
 דא"י"א כדי לתת כח לז"ן להפלות מ"ן ומ"ד
 לפורר זווג הפנימי דא"י"א ולהמשיך ממנו מוחין
 גדלות המתייחסים לאותה מלוא או זכרה
 ע"כ ל"ל בשלמא בעצודכ שהיא תפלה מלינו
 שיש חמירת ק"ש וזחיבות שמע ישראל המשיכין
 השלום מוחין דיניקס מזווג דחילוניות וצ"אחד
 ממשיכין מוחין גדלות דפנימיות וכן בצרכה
 זחיבות צרוך א"ס"ה כי אלהינו ממשיכין מוחין
 דיניקס דחילוניות וצ"מלך הטולם ממשיכין מוחין
 גדלות מזווג הפנימיות אך בעשות המלוא
 ח"ך יחיה מליחות כושכות הללו וכמת לא
 כשמיטנו כר"ב :

תשובה זמלות שיש צדן זכרה שש"י
 הברכה ממשיך ל"מ דמוחין וצ"מעשה
 המלוא ח' דל"ס וצ"אמת שגם זמלוא שאין צד
 זכרה ע"ד לקט שכחה ופאה ומתנות כהונה
 וכיולא לריך לכוין בעשיית המלוא להמשיך מוחין
 דיניקס לז"ן דאותה מלוא ולהעלות המוחין

שמן חג דרושי הלילה פי על ש הבתות ופרי עץ חיים ששן עה

סס רמז אל אלו החמשים כמנין ארמיה סס למעלי מן הארמיה
 שהיה עק' הנקראת ארמיה ופשוט :
ג סס וצפ' לז' ית ע"ב חיבו' וכו' ודע דיש הפרש בסדרם
 מע"ב דפ' שניה וסיה שהם ע"ב שמוח מג' פסוקי' וישע ויבא
 ויט אחד ביושר וכו' בואר חזר למפרע המהולין חסס וכו' וכו'
 וצפ' לז' מתחילין השמות מג' פסו' ביושר כסדרן וסס וכו' וכו'
 וכו' אך זיל מה טעם נשחט אלו מאלו וכעת לא מנחתי מפרש
 בואר ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה :
ד סס תחזור לומר פ"א ה' אלסיכס אמת כמו ס"ן וכו' מכאן
 דגם בק"ס דיוצר יכול לחזור ולו' פ' זה כשהוא ביחוד
 להשלים לרמ"ח ונראה לע"ד אפי' כשהוא בצבור נריך להשלים
 לרמ"ח כ"א צפ"ע דמטה בו וכן מנאגט בקבלות ק"ק בית
 אל יכבד' וס למטונים יען דנריך לבין להמשיך המו' לנסי'
 דז"א ולחקן ע"י חב"ד דנוק' כגו' לעיל דרוש ח' דק"ס דיוצר
 יע"ש ודברים אלו סס דברים העומדים בדומה של עול' ונריך
 כ"א לבין פני שורש נשמתו וסך נשמתו ודי בזה (לעיל דרוש
 ה' אות ז') עיין בס' אל"י דק"ס שאלה ב"ן :
ה סס ויטין שהרומ"ח סס הוא רי"ו ול"ב וכו' עיין לקמן
 בדבור שאחר זה ד"ה ודע וכו' :
ו סס כי בק"ס ית רמ"ה חיבות כגו' ססס מ"ב וע"ב וכו' וע"ב
 ולכן אחר שהשלים הק"ס תחזור לו' פ"א ה' אלסיכס אמת
 כמו שש"ס ס"ן וכו' עם שמע ישר' וכו' ס"ה רומ"ח הרואה
 יראה דברי רבינו המוכיח שהרי אפילו עם חרמ"ח חיבות ה'
 אלסיכס אמת אין בו רמ"ה סהרי צפ' לז' ית ית בו ע"ב חיבות
 עם חרמ"ה ג' חיבות ע"מם של ה' אלסיכס אמת נמלא דמ"ב וע"ב
 וכו' וע"ב סס רי"ו עם חרמ"ה ס"ן וס"ה חיבות דפ' שמע כרי
 רמ"ב ואך כהב ססס רמ"ח (ומורמ"ו נרגש מזה) לכן נראה
 לע"ד דמ"ס נפל ול"ל כי בק"ס ית רמ"ב עם חרמ"ה ס"ן ה'
 אלסיכס אמת ועוד ו' הכולל וק' דז"א ע"מם כרי רמ"ח בלא
 ר"ו דמילת רומח אין נריך ר"ו דרך כחוב בחורה ורבינו זה לא
 כתבו כאלו ולפי למדתי ממ"ש הרב מאורות נתן בלוח רי"ט
 שכתב וז"ל רומ"ח רמ"ח איברים הכוללים בו' שהוא ז"ל כרי
 רומ"ח ע"כ נמלא דמונה סו' דגופא דז"א ועיין בהקדמת
 החיקונים ד"ה פ"א ד"ה ועוד תקונא ז' וכו' דסס כתב רומח
 בו' שכתב וז"ל ועוד ק"ס חיבה רומ"ח כליל' משיה חיבין דימודא
 ומרמ"ח חיבין עם ה' אלסיכס אמת יע"ש ול"ע וכפי זה אולא
 ליה תמיכהו של הרב מוהרש"ו על מרן אבא שכתב כן רמ"ה
 דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיקונים דכהב ססס רמ"ח
 עם ה' אלסיכס אמת דאינס אלא רמ"ה ועל מה שכתב רומ"ח
 בו' גם זה שס רומ"ח בו'. ואין לו' דרמ"ח סס עם ו' חיבין
 דבדוך סס וכו' שהרי אינס מו"ח ע"מם אלא דוק' דכשכמל"ו
 הוא בבחי' הנוק' כגו' לעיל בדרוש ק"ס דיוצר דרוש ה' ודרוש
 ו' וז' יע"ש ומן החיוב' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"ב שכתב
 שהוא עם אמירתו ו' חיבין דבדוך סס וכו' ולא ידעתי מנין לו
 אחר שלא נזכר לא בחיקונים ולא בואר ולא בדברי רבינו (נהר
 שלום דכ"ח אות ה' לתכתי המערב ובנ"ש החדש הוא בדף
 כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרש"ו בדרושנו זה דר"ס לו' עם ברוך
 סס סס רומ"ח (עיין בואר ח"א דק"א ע"ה בסתרי תור' וז"ע)
 אחו"ת ראייה בוו"ח סוף פ' אחרי סכ' בהדיא עם בשכמל"ו יע"ש
 אך בואר ח"ג דער"ב ע"ה סס כ' עם ו' חיבין דיחוד יע"ש) עיין
 להגאון הרב חיי' פאלאנ' זל"ה בקונטר' חיים ומזון בהגהותיו
 על הושר חדש סימן רל"ב דל"יין הרש"ב ס' ל"ז וס' עשרה
 מאמרות מאמר כ"ח ח"א פ"עו"ב וס' נח"ל ח"ב דרוש ב' ע"ד
 ולעיתוה כאלה איני במקום ישוב לרעות הענין זה במקומם)
 ושמשחי מי שר"ס לומר שהס רומ"ח עם פ' שמע ע"מם וואו
 שכתב רבינו וכשאומר פ' שמע ישר' וכו' כי ית בו ו' חיבות
 אחרות וס"ה רומ"ח נמלא דהשקפה האריס הלוי בסנה שהס
 כפולים ובוה סס רומ"ח חס נראה יואר פשוט והכל בז"א
 דכשכמל"ו הוא בטק' ודלא כהואר חדש אך זיל מה ר"ל שהס
 כפולים ועיין להרב חו"ה ד' ק"ג ע"ב שכתב שהוא קול ודבור
 יע"ש ודע והבין מדרושנו זה אין ית ב' פעמים רומח א' מבחי'
 הרמ"ח חיבין ע"מם ב' מבחי' חסבון ומס' ג' ע"ב שמספרס רי"ו

ול"ב וז"ל דברי רבינו שכתב דרמ"ח חיבין דק"ס סס' יטין
 שהס כרי"ו ול"ב שכתב וז"ל וסך הכל רומח ויטין שהרומ"ח
 סה הוא רי"ו ול"ב וכו' א"ס הוא כן סיה נריך לבין אחי' הרמ"ח
 חיבין דק"ס ואח"כ בלחמיה חרמ"ח דבחי' רי"ו ול"ב ולא ק
 כתב רבינו למיל דרוש ה' דק"ס דיוצר שכתב לבין את כרי"ו
 ול"ב במילת אחד אחר האמנה כל המו' לז"א שהס רק דמו'
 דגד' קודם בשכמל"ו ועיין בסודו ג"כ להרב ש"ס זל"ה וז"ע:
ז סס ח"ה וכו' עיין מ"ס בלוח הקודס . וכו' יע"ש האמנם
 בק"ס של שמריה בדרוש ענין ס' הרמ"ח חיבין
 נח' הענין וע"ש ע"כ פי' דסס בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ח
 וכו' סס כתב דהשלים לרמ"ח ע"י נה"י דל"י המתחשפים תוך
 ז"א לעשות לו נה"י החדשים יע"ש . וכו' כתב עוד מ"ס
 נעשה חרמ"ח מלא בו' נראה שהוא באגמרוף ו' שמוח אל"דים
 דק"ס עם רמ"ח אברים סגו' וכו' ולע"ד ח"ה לומר כן סהרי
 בחי' בו' שמוח דמו' דק"ס אינס מסוג זה סרומ"ח דמיו' רק
 סס מסוג דמספר רומ"ח דבחי' ג' ע"ב רי"ו ול"ב כנז"ל ועיין
 מ"ס בלוח הקודס דב' מיני רומ"ח נריך לבין א' דחיבות וכו'
 דמס' רי"ו ול"ב (עיין לעיל דרוש ה' דק"ס ח"ס וכו') . וכו'
 ואי אייבך חילי היתו מונה ו' לחיות דכשכמל"ו וכו'
 גם זה ח"ה לו' סהרי אינס מסוג דז"א ע"מם דפ' בשכמל"ו הוא
 בבחי' חיקון הנוק' כגו' לעיל דרוש ו' דק"ס דיוצר וסרמ"ח
 חיבין דק"ס משמע עד ה' אלסיכס אמת סס רמ"ח דז"א
 דרמ"ח אברים דטק' הוא צפ' הנה מעטו שלשמה כגו' לעיל
 דרוש ה' ועיין מ"ס לעיל בלוח ו' . וכו' ועוד כי צפ' לז' ית
 אך בה ע"ב אלא ס"ע לחיות וכו' עיין מ"ס לעיל בלוח
 ו' : וכו' ומאוחס הטיפוח נבדחים מחיקון וסידין ורוחן
 וכו' עיין מ"ס לעיל דרוש ז' אות ד וואת ז' יע"ש
 ובנין הפרש מויקיס וסידין ורוחן ז"ל הספרס שבהס ועיין
 בס' חסד לאברהם אול"י זל"ה :
ח דרוש ו' לעיל דרוש ג' פע"ח ק"ס ש"ס ספ"ו ופי"א ופ"ג
 דר"ה ט"ה של"ב פ"ו ושל"ה פ"ג שג"ל פ"י ופי"א
 כלל ט' וע"ו לעיב בכונת ויברך דוד יע"ש סוד בחי' הדיוס
 אלו הו"ה דק"ג ע"ב וק"ו ע"ב ס' ע"ה דרוש ק"ס ש"ס :
ט בס נגי' ד"ל כמנין יך כמבואר באורך בברכה את' גבור
 וע"ש ע"ב לעיל דרוש ה' של עמיד' וצלונין סס ע"ה של"ב פ"ו :
י סס וסבין להעלות סס כמחקר בסוד מ"ן כרי שחג' המל'
 מ"ד מלמעל' ונקר' באר כך היא בגרס' בפע"ח פ"ה של"ב פ"ו :
יא סס ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא ויט ודי
 למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"ב שמוח
 כנודע בפסוקים כגו' אשר סס ב' אופנים מכ' שמו' המתחיל
 בלוחיות ישר והסוף וישר והס וכו' וכו' אופן הא' ואופן השני
 כל הג' פסוקים מחחי' השמות ביושר ו' ו' וכו' כגו' בואר
 ח"ב בסופו יע"ש וק' השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו סס
 אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו סס בבחי' רג"ת
 דז"א שהס ג' פעמים ע"ב גי' רי"ו גבורה כגו' בע"ה ש' ל"ג
 פ"ה ס' עו"ה דכ"ב עיין לעיל דרוש ח' דיעבור אות י"ב ועיין
 בסודו בק"ס פ' לז' ית ע"ב שמוח דרך יבך ו' ו' וכו' ולא
 ידעתי מנין לו להיות כן ולא ישר והסך וכו' וכו' :
יב סס ולכן אלו לריכס להפקיד לה בסוד מ"ן בחי' הרוחין
 שלנו וכו' עיין להרב חו"ה דק"ג סע"ב שכתב ז"ל נראה
 שבהיבת ועד אלו מעלים לה נפשינו בסוד פקדון בבחי' מ"ן
 ורוחינו צפ' בידך כדי שבעת הוונת העלה המל' הרוח אל ז"א
 כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י הכפשות כנודע וכן מ"ס
 בחיבת מלכותו להעלות רוחיו בסוד פקדון ר"ל וכו"ש נפשינו
 שכבר נודע ששניהם לריכין לנורך זה למ"ד וזה למ"ן ומאין
 אלו לומדים שבוונת הו"ה ואל"י כשמתין להמשיך מ"ד ע"י
 סרוח נריך להעלות הרוח כדי להמשיך בח' סת"ד עם המל' עכ"ל
 וז"ל דאס לא זכר האדם לבחי' רוח כ"ז יע"ש למ"ן וכן לפ"ס
 עיין מ"ס לעיל דרוש ג' אות י' יפה שעה דק"ן ע"ב :
יג סס כי בכל שאר הלילות יואר טוב שלא נשין אלא בטהרה
 הכל אשר היא מיוחדת על סיוסו מפקידים מחיט ב"סוד
 דהכל

שבן ח'ג דרוש תיקון חצות פי על ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

דרחל וכו' וז"ל דחך שייך לבוין ברחל הלא רחל נתמעטה וירדה לעולם הצריחה בסוד נק' ואיך אנו מפקידים נפשינו בה ולא בלחה ועיין לעיל דרוש ד' דנשמחיתו עולה למ"ן בלחה כדי להזדווג עם יעקב ואפשר דבחצות לילה עולה רחל למעלה בחז' ונעשית לזה ורחל פרט' ה' כנז' לעיל דרוש ה' אמר הכובץ חיים וכו' וזדרוש ו' ד"ה והנה וכו' אמר חיים הכובץ וכו' ולכן בכל לילה לריך לבוין לכה' פיקדון ברהל ולא בלחה רק עולה בלחה למ"ן ברגע ה"ל לצורך הזווג והח"ב יורדת הנשמה למטה ברחל וזהו השטשוע דרחל עם הנשמות הצדיקים כנז' לעיל בדרוש ד' בעוה"ז יע"ש ובחצות הלילה צוה לו לרבינו מזהר"ו סיה' פקדונו בלחה ולא ברהל עוד נראה לע"ד דפקדון נשמחיתו בכל לילה שכח הוא ברחל נוק' הכולל דכח' כ"ד שעות ועיין בג"ש בהקדמת המעביר דל"ח (דו"ז) דטוק' היורד בצריחה היא רחל דכח' יום המול שלפום אכל טוק' המזדווגה בח"ל ומתן לה כלי ורחמ' היא דכה' ז"ן דיום צ' הנחנקים פג"פ ושם הוא סוד הפקדון (עיין לעיל דרוש ד' אות ג"ו) לעיל דרוש ח' אות כ"ח:

ב שם ויסדר ברכותיו על סדר הכו' בגמ' ע"כ בברכות ד"ס: שם כבר נת"ל שחחר ח"ל נעשו ג' דברים ה' הוא זוג לזה ויעקב והב' הוא לכבות על רחל שירדה בצריחה וכו' לעיל דרוש הלילה דרוש ד':

ד שם חלל הפתח המוך למוזה סה"ס השכינה פתח העליון ע"כ עיין בש' בהקדמות דל"ו ע"ג ומשם חזין יע"ש ד"ה מלות המזוזה וכו':

ה שם כמ"ש בש' רוס"ק ח"ך מויס שנחבר בהמ"ק וגשרף ההורס נוסרו סודותיה ורזיה לחיז' ע"כ שם ד' ו' וכו' דרוש ג' שם נהרה נהר ה' במבואר חללינו בזהר פ' בא וכו' שער מאמרי רבב"י שם לעיל דרוש ה' דעמודה:

ז שם על חלה ששה הו"ק הנקרא חלה (ע"ה ע"ג פ"ח) חסכו עינינו ע"כ פי' ו"ק הנק' ז"ה אשר חסכו ממנו הגר' בעונותינו שמהלקים הג"ד שבו בכל לילה כנז' בש' עו"ת ד"ה ע"ח וצ"ח סל"ב פ"ב כלל ה' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר:

ח שם שעתה נכנס בג"ע להשתטעע צנחמות הצדיקים בג"ע כנ"ל נח' לעיל דרוש ד' של הלילה יע"ש:

ט שם חס הוא בחוהם הלילות שבין פתח לעלמה ששה ימי הספירה וכו' וכן בימים שבין ר"ה עד תג הסוכה אין לו רק תיקון לזה ולא תיקון רחל וכן מהגינו בק"ק בית אל יכב"ץ ועיין בש' חמת ליעקב בקונטרס שפת חמת דק"ח סע"ד אות ג' ועיין שם בפשר דבריו שר"ל ולע"ד עיין להרב זמרת הארץ זלה"ה בב"י דל"ג ז"ל בכל ימי העומר אין אהנו מכוונים בונה החפלות ולא תיקון לזה בחו"ה דפסח וכן אין מכוונים בויערך דוד בחו"ה בנהינת הצדקה בלחה שמהן לז"ח וכן בלימוד החורס בחו"ה בכונת לשמה להמשיך ללחה כל אהון הארות והעטם כי היא מזה שמורה בכל ימי הפסח כטודע וגם אין אהנו הומרים בכל ימי העומר תיקון רחל דהולכת ונהקנת בהמשך ימי העומר ואין משהלקים המו' ואינה יורדת בצרי' כל זה ע"ש הורחא מו"ה ש"ש זלה"ה ורחיזותיו שקב נראה מפסק דברי הרב בדרוש יפתח ועומר שכל המו' דק"ע וגדלו' חו"ב די"ס"ו וח"ח נמשך ללח לאנו ע"ה ספירת העומר עכ"ל ואק אמר הכור הרב שר שלום זלה"ה נגדרים אשר ירד והעמויק ודרש חתרי אהותיות של רבינו האר"י זלה"ה ולה' הניח פינה וזויות אשר לא ראהה עינו והיה דרוש וחוקר בפלפול עלום דברי האר"י זלה"ה כמו שירחה הרה"ה בספרו הטורל ג"ש ובפרט בהקדמת רחובו' הכהר ובפרט סיה' מדקדק לעשוה מלחכת שמים שלימה ואזכרה שמענו שכח וז"ל בג"ש ד' ע"ו ע"ה ובהדס ד' וז"ל מי זה ערב אל לנו בסדר בונה החפלות שם מהבודרים לשאר ימות השנה לכונס בחפלות דימי העומר בודחי שמים זה עונו ישא כי אח קודם ה' חלל לתת לחיזה לחיז' בקדושה ופוגם בנ"ן שלו ובכל הפלותיו ותורתו ומלותיו ומעשיו הטובים שיעשה בכל השנה שכולם ילך חשכים כי החמו בהם כיון שנתן להם יד בימים אלו כי פסח וימים אלו הם שרש לכל ימות השנה ובדרך שבוך בהם בה מוליכים אותו כל ימות השנה חפ' שבה המזורה נחבטלו עליוהיה בימים האלו ואין בה עלייה הטולמות והמבכת המו' בשאר השבחות דימי

השנה
א (לעיל דף ה' בענין נט"י עיין מ"ש) ס' חל' דק"ו שאלה מ"ח:
א שם וירחץ פניו ידיו ורגליו ע"כ דעת הרמב"ם והראש"ד הסוג עליו כה' הפלה פ"ד ועיין להרב כ"מ ועיין מה

ב שם אדמ"ד ובוכ' ושם חב"ה דהה"ן העולה קנ"ח והנה ג"ן וקנ"ח ג"ן באר וז"ס הבאר העליון דלחה וכבר ביארנו כי הבאר החתו' דרחל הוא חיבור הו"ה והלד"ה הו"ה והדג"י (לעיל ספ"ה) ועוד יש באר ג' וכו' אמר שמואל וכו' קשה לי כי בש' ההק' כחצו מזה עיין שם ד' מ"ג ע"ג דבאר זה הוא בלחה הו"ה והלד"ה הו"ה והדג"י ועיין שם בהקדמות אמר שמואל וכו' ש' הלקוטים פ' וירא ד' כ"ה ע"ד (וד' ל"ד ע"ג פ' הולדות) לקוטי חנ"ך פ' הנו' פע"ה ש' ק"ש ש"ע"ה פ"י ופי"ח ש' מאמר' רשב"י דע"ז סע"ד ד"ה אמר המעתיק וכו' ת"ח דק"ג ע"ח יע"ש מה שפי' באלו הכ' בחרות להרן ק' מוכרס"ו יע"ש אחד בנ"ה ואחד בב"ן יע"ש:

ד שם ועוד יש באר ג' למעלה ביסוד ח'י עלאה ואין באר מקום ביארנו ע"כ:
ה שם וז"ס ימותו ולא בחממה כי בסיבת שאין בו חממ' ע"ד הנו' אפשר שימשך להם המייה והע"פ שאומר פ' בידך אפקיד רוחי וכו' פע"ח פ"ח מק"ש ש"ה עיין בע"ה שג"ל ספ"ד ש' הגלגלים הקדמה י"ט והקד' ג' ד' ה' וד"ע ע"כ ש' הלקוטים חבלים כו' כ"ד ועיין מ"ש רבינו בע"ה שכו' פ"ח כי כפי נילוחותיו של האדם כך הם שני ימי חייו יע"ש וגמלא דהם כבר גמר לנרר נילוחו וגמר שני חייו אז לריך לו' פסוק הנו' להמשיך את רוחו או נשמחו ולפעמים אפשר שהאדם גמר לנרר כל נילוחיו קודם זמנו ומה קודם זמנו דעומד בעוה"ז לכטלה כנז' בש' הגלגלים שלפעמים מה חס ח"ח בחור קודם זמנו שכבר תיקן קודם זמנו וזהו מ"ש רז"ל יער ר' בון וכו' (ירושלמי דברכו' פ"ב מדרש רבה שיר הסורים פ"ו) וזהו לרי' האדם כשידע בעלמו שכבר השלים נפשו לו' פ' נפשי אויתך בלילה:

ו שם והעטם הוא כי בו נכלל ג"כ שם אה"ה ע"כ בק"פ פ"ח הלשון יוחר מחוקן ז"ל וכבר ידעת כי חללים הוא גימ' אה"ה חדג"י והנה לכן הו"ה והלחים הוא שמה שלים ויהר מאחרים והוא כי עול' גי' יב"ן ע"כ ופירושו כי בכללות כל ג' שמות אלו אה"ה הו"ה חדג"י הם גי' יב"ן כמ"ס הו"ה והלחים לכן הו"ה והלחים שמה שלים:

ז שם אז לחס שטרים וכו' ועיין בש' רוח הקדש וכו' סכ ד' כ"ד ע"ב והוד כ"ז לתיקון המול"ח שז"ל יע"ש (מ"ס וטיין בש' רוס"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין הג' (ס) מ"ס בסוד כולו זרע חמת במבואר חללינו ע"כ ש' הלקוטים ולקוטי חודה בורמים סו' ב' מ"ש מ"ב הוא בחי' קרקפתא דרישא דז"ח ע"כ כן כחצו רבינו בכונת הכרעה בש' מהאורי כש"ב פ' עקב והוא ג"כ בג"ש דכ"ב בכונת מטבע ברכה ועיין בע"ה ש"ד פ"ה יע"ש בסוד כל מ"ב כרישא יע"ש:

דרוש תיקון חצות דרוש א' פע"ה פ"ג מ"ש תיקון חצות (לעיל דף ה' בענין נט"י עיין מ"ש) ס' חל' דק"ו שאלה מ"ח:
א שם וירחץ פניו ידיו ורגליו ע"כ דעת הרמב"ם והראש"ד הסוג עליו כה' הפלה פ"ד ועיין להרב כ"מ ועיין מה

דודס יעלנה מבור שאון אל מקומה הראשון אלנו בעולם האל':
והנה כמה שביארנו יתבאר לך כמה דרושים ומאמרי רז"ל
 מו"ז שגראים כסותרים זה את זה כי הנה בזה"ל לך לך
 ובהרבה מקומות נתבאר שאחר ח"ל הקב"ם משתעשע בגשמותיהן
 של לדיקים שבעו"ה העוסקים בתורה בח"ל וכמ"ס חכמים
 מקשיבים בו' ובמ"ח מהו' משמע שבח"ל הוא זמן זוג עליון
 דיון ובמקומו' אחרים משמע כי זה הזוג דחיל הוא זוג דא"ה
 ולכיום זו הוא הסוס ונעלם ונעשה מעלמו שלא ע"י מעשה
 התחתונים ותפלתם והרי ג' מקומות וג' סותרים זה א"ל אך
 כמה שנת"ל שלשתם הם אמת כי בזה"ל רחל שירדה למטה בבדיחה
 ואין לה זוג עם בעלה ז"ל אמרו שהנה הם משתעשעו בגשמותיהם
 של לדיקים ושומעים קול העוסקי' בתו"ל בח"ל. ובזה"ל לאה
 המזדווג' עם יעקב אמרו כי זו"ן מזדווג' בח"ל וגם זה נקרא
 שעשוע עם הגשמות כג"ל בתחילת דרוש זה כי הוא ענין
 עליית הגשמות בסוד מ"ן אל לאה ולהיות כי יעקב ולאה הם
 אחוריים עלמו דא"ה כמבואר אללנו כי לכן נק' לאה עלמא
 דאחכסיה לכן הזכירוה בשם זוג אור"ה אבל אינו אלא זוג
 יעקב ולאה כנ"ל סבלל העולה מזה הוא שרדך האדם להתנהג
 באופן זה שנבאר וע"כ יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ומושבין עליו
 חוט של חסד ביום ויהיה נקרא מכלל בני היכלא דמטרונית' קדישא':
וזה ענינו הנה בתחילת הלילה כשרוצה לישן ואמר הם' שנסדר
 בע"ה בענין ברכת המפיל חבלי שינה בו' ויטין שענין
 השינה הוא תכליתו היא להעלות גשמתו בסו' הדורמטיא כדי
 שהיה גשמתו בסוד מ"ן כדי לזווג לאה עם יעקב אחר ח"ל כי
 קודם חלות גס לאה עומדת באחור כנ"ל. וכשקיום בח"ל אז אינו
 יכול גם להעלות מ"ן ולכן יכוין אל בזה"ל האחרת של רחל לפי
 שאז ממש אחר חלותו יורד בעול' הבדיחה כג"ל ואז תעשה שני
 דברים הא' הוא ענין הבכי' בעת חלות ממש על חורבן הבית
 לפי שאז ממש היא עת ירדתה מן האל' אל הבדיחה והקב"ה
 בעלה ז"ל לועק כארי מבפנים והיא מבחוץ כנ"ל וישתק עלמו בלעז
 השכינה שהיא זו הנקוד' השרשית של רחל שירדה למטה ויבכה כמו
 חני ששה או יותר על עירוף רחל וגירושם וגלותה ועל חורבן ב"ה כי
 כל זה נעשה ע"י עונותיו ולכן לרדך שיכוין באופן זה שהנה ע"י
 עונותיו גרמנו שיפלו הגשמות למטה בקל' ויתערבו טוב ברע
 כעודע ולכיום זו הוכרח' רחל הנו' לירד למטה בגלות ולכנס
 בין הקב"ה כדי ללקט ולהוילא ממש אותם הגשמות וזים אל גנת
 אגוז ירדתי בו' והבן זה מאלד. ונמלא כי ירדת רחל בח"ל היתה
 לסיבה הנו' ואנו גרמנו כ"ז בעונותיו ולכן לרדך האדם לבכות
 ולהשתתק בלערה זה ובפרט מי שידע שהוא נמשך משורש גשמת
 קין בן אדה"ר אשר זוהמת הנחש מתרבה בו והנה בזוהמא היתה
 נעצטין גיטיות הגשמות ואדם זה ידו במעל יותר משאר בני
 אדם ומורי ז"ל מאלד הזהירי בזה. ואחר שעשה כביה זה מיד
 יקום לעסוק בתורה עד אור הבק' וגם בזה יכוין שהוא לנרדך
 רחל כנו' וכמו שנבאר וז"ס דהמע"ה שהים עוסק בתורה בשירות
 ותשבחות כל ח"ל לתת עזר וסיוע אל השכינה שהיא רחל הנו'
 ואל סוד הזה רמזו בזה"ל על פסוק ולא אמר איה אלוה עושי
 ניתן זמירות בלילה. והכוונה היא שתכוין לתת נחת רוח אל רחל
 העומדת בבדיחה כי כמו שבחיל הראשוני היתה לאה הולכת ונתקנת
 עד נק' ח"ל ואז מזדווגת עם בעלה כן בחלות האחרונה של הלילה
 רחל הולכת ונתקנת ככה ועסק התורה של בני אדם התחתונים.
 יבעת עלות השחר נמאל' רחל מחוקנת כדי שחוכל לעלות בחפלת
 שחרית בעולם האל' ומזדווג עם בעלה ובלי ספק שהמכוין לכל
 זה שנת"ל הנה הוא נק' באמת שושבינא דמטרוניתא. ובזם תבין
 שבה העולם שהפלינו לספר בזה' בשבת מי שעוסק בתורה אחר
 ח"ל. ודע כי העיקר הוא שרדך להשתדל בכל כחו לעסוק בתורה
 כל חנות לילה עד שיעלה עמוד השחר וילך להתפלל ולא יפסיק
 בשינה כלל ודבר זה אין למעלה ממנו אבל אם אין באלים יכול'
 להיות נעזר כל חנות אחרונה של הלילה אז יקום ממש בחלות ויבכה
 על התרבן כמו חני ששה כנ"ל ואח"ך תעסוק בתורה שעה אחרת ותכוין

לשני הסוגים הנו' ואח"ך תחזור לישן ובלבד שתחזור ותקום כמו חני שעה
 קודם עלות השחר ותחזור לעסוק בתורה. באופן שקודם שיעלה עמוד
 השחר יהיה מתקשר עם השכינה רחל הנו' ובאשר הגיע עלות
 השחר אשר אז עולה השכינה עם דודה באל' כעודע הנה ימלאוהו
 נעור ומתקשר עמה בסוד בני היכל' דמטרוניתא ותעל' אותך
 עמה בעת עלותה בחפלת השחר וז"ס אעירה שחר חני מעורר
 השחר כי העיקר הוא שהיא יעורר בעת עמוד השחר וכבר נתבאר
 אללנו ענין זוג אחר הנעשה בעת עלות השחר בסו' למגלת על
 אילת השחר כנו' בזה"ל כמה פעמים וע"ס והבן זה היטב ולרדך
 להזדרז בכל יכולתו לקום בחלות לילה ממש וסנה אם הוא בלילי
 הקיץ הקררים אף כשקיום משנתו יהיה קרוב לעמוד השחר אל
 החום לעסוק בתורה בחיות שעה רק שהעשה סדר הבכיה כנו'
 ואח"כ אם ישאר זמן תעסוק בתורה ותחיר מאד שלא תתבטל מזה
 אפי' לילה א' כי הוא ענין רב התועלת. סבלל העולה מכל זה הוא
 כי נתבאר לך אך כמה גדולה ונפלאה מעלת אדם העושה כסדר
 שאמרנו שיכוין אל הזווגים הנעשים בכל יום מתחלת הפל' ערב'
 עד סוף תפלת המנחה ואין ס' שהידוע לבין כל זה על אמיתותו
 גורם שהזווגים הנו' נעשים ע"י ממש ואין קץ ותכלית לשכרו ואין
 למעלה ממנו ויהיה מכלל אותם הלדיקים הגזורים למט' ודבריהן
 מתקיימים למעלה ומשכן ואילך נבאר כל הטוטים דרך פרט:
אמר הכותב הנה עד עתה נתבאר דרוש סבלל כל ס' הלילה
 ועתה נבאר הפרטים על הס' ונחלקם לב' חלקים החלק
 הא' כמה שקודם השינה והחלק הב' כמה שאחר ח"ל בקומו מן
 השינה החלק הא' כמה שקודם השינה דע דרושים רבים נאמרו
 לי בענין זה ואכתבם כל א' בפני עלמו בחלי עירוב. ובראשו'
 אזכיר סדר הענין ואח"כ אבאר הטובה שרדך לבין בו':

דרוש ה' (ד) בסדר הענין בקרנה סנה תחילת ותאמ' ברכת
 המפיל ה' ואח"כ תקרא ג"פ שמע והי'
 ויאמר וביאור כוונת ק"ש זו נבארה לקמן בע"ה אמנם ראוי
 שג"כ תכוין בה כמו שנתבאר בק"ש דשחרית ולא תחסר בה שום
 כונה כלל מכוונת ק"ש דשחרית וולתי באותם מקומות הפרטים
 אשר דבריהם חלוקים זה ע"ז. כינה הנה בג' שמות ה' אלהיו ה'
 דבק"ש דשחרית ביארנו שהם הויה דע"ב והויה דידוין וסויה דע"ב
 (ו) אבל בק"ש זו לרדך שתכוין אל ג' הויות דע"ב דידוין גם בחלת
 לעולם ועד תכוין בן החויה מה שנתבאר בק"ש דשחרית. ואח"כ
 תכוין אל מה שנבא' בק"ש זו וכל כוונת הר"י אשר יש בו שהם
 ע"ב וקד"ס והמ"ס סתומה של לעולם ותכוין בכל הכתוב לקמן
 בענין ק"ש זו דזמן השכיבה ובמלת ובשערך תכוין כי ר"ת וס"ת
 כ"ז כמנין שם הויה והנה לרדך שתכוין שאתה עושה נשמך מרכבה
 לאלו הרמ"ח תיבין שיש בק"ש זו ושנשמך מתלבשה בהם כדי
 שעל ידם תעלה נשמך לרקיע לפני אדוניס ית' וכדי להשלים מספר
 הרמ"ח תיבין לרדך שטרם שתחילת הק"ש תאמר אל מלך נאמן או
 תפול ג' תיבות ס' אלהיכס אמת כעודע שאין בק"ש רק רמ"ה
 חיות ויכוין שג"פ שמע ישראל (ו) יש מ"ב תיבין כנגד שם בן מ"ב
 אבניות' ו' ויכוין שהוא עושה את ראשו מרכבה אל שם בן
 מ"ב הנו' ושראשו מתלבשה בו לעלות למעלה ע"י כנו'. ובפ' והיה
 אם שמוע תשמעו שיש בה ע"ב תיבין עד מלת ושמתם ויכוין בהם
 אל שם ע"ב היואל מפסוק ויסע ויבא ויש ויעשה זרועותיו וגופו
 עד בטנו מרכבה אל שם זה ושם מתלבשים בו כנו' ויכוין כי מן
 ושמתם עד סוף פ' והיה אם שמוע יש חמשים תיבין ויכוין להלביש
 גופו מן בטנו ולמטה עד סיום הגוף בסוד ו' שער' בינה הרמוז'
 כאן וז"ס מבטן מ"י יאל הקרח ויבא' ויאמר יכוין שיש בה ע"ב
 כאן ויכוין להלביש תרין ירכין ויסוד דיליה בשם בן ע"ב דויסע
 ויבא ויש שסוף גרמו ג"כ כאן בע"ב תיבין שיש לי' ת:

והנה כוונה זו נבארה בשלטי תיקון ע' דף קל"ג ע"ב ע"ש
 ותכוין שאלו הרמ"ח תיבין הם רמ"ח איברי דכורא ותכוין
 לתבשרם עם נוק' הנק' מטה שהיא המלכו' ולכן אח"כ תאמר פ'
 אלו הנה מעטו שלשמה בו' כולם אחויו חרב בו' ג"פ בכל פעם
 יש בהם ו' תיבין ובג"פ יש בהם ששים תיבין וה"ס הם' נבזרים
 עלמס

גהרות וביאורים: (ז) ג"כ בדרוש ה' ד"ה והנה: (ח) בפע"ה מסיים בזה"ל אך מה שכתבתי לעיל לגע"ד יותר אמיתי ע"כ ליינו ענין השרשית יורדת
 בבדיחה וכן לקמן סורה מ"ה כותב מפורש אשר נקודה השרשית יורדת בבדיחה: (ט) בפע"ה הנוסח בלדו: (י) כי היא עומדת בחוץ ונדחית
 ממקומה בגלות: (יא) וענין תו"ח דף ל"ז סוף ע"א וע"ב: (יב) שאל דמי לה ולא תחזו ולא תשקוט. כת"י: (יג) הרב תו"ח כתב בדע"ו ע"א וז"ל ואפשר
 כי וז"ן דב"ן דב"ן ודב"ן דמ"ה הם נקרא יעקב ולא שהוא סוד אחרים בערך של היום שהם וז"ן דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן וזוה מה שכתב [לפיל סורה ט'
 שנעשה שלא ע"י מעשה התחתונים שהם לא שייך ב"א בזווג דאב"א ש' וא' למעלה בזו"ל כמ"ס הרב ז"ל בשער ל"ד פ"א ע"ס אבל זווג דיעקב ולא הוא זווג
 דכפ"ס להוליד זה נעשה ע"י התחתונים: (כ) ס"א אינו נרדך וכן הוא בכת"י: (ג) ס"א בעת היות וכן היא בכת"י: (ד) פ"ה ס"ב וס"ה וס"ה וס"ה וס"ה וס"ה וס"ה
 חק"ש שעל המטה: (ה) ענין ד"ש דף ס"ד סוף ע"ב ד"ה ובענין ברכת המפיל ג"כ א"מ כל כוונת אלו אינם שייכים בשבת וזאת כוונת אלא ככה ודו"ק: (ו)
 וב"ג כנזכר בסידור הרב ע"ש ולה"ה והובא בס' ש"ס: (ז) ובפע"ה ש"א חק"ש שעל המטה איתא מן ואכתב יש מ"ב תיבין וכן הוא האמת:

כאלו נחנקתי בב"ד ע"י אות י' של אדני וכבר ידעת מ"ש בתיקון תי' כ"א דנ"ו ע"ב כי ד' מיתות ב"ד באות משם הויה בהחלצו בנתיקת שם אדני :

גם עוב מאד לכיין בארבע מיני טוונות ויחודים שביארתי בדרוש אחרון של הלילות שהם מועילים לתקן ד' מיני מלות א"ס פנס האדם בהם וע"ש. והם ל"ית ותפילין וק"ש ותפלה. ואח"כ תיוון כאלו נפטרת מעולם העשיה ונפשך עולה מעשיה אל הילירה ותיוון ממש כאלו נפשך פורחת ועולה בעת הוה מעולם העשיה אל הילי' והעליה זו היא בכח שם מ"ב אבגית"ן כו' שקול"ת שהם ז' שמות כנגד ז' ספי' מחסד עד מל' ולכן אחר היודי עם הכוונות הגו' תאמר הפל' א"ל בכח כו' ואל תזכור שם בן מ"ב בפיך ממש אבל תיוון א"ך נרמז ב"ת של תפל' זו דאל"ל בכח כו' ואחר שאמרת תפלה הגו' אשר ע"י עולה נפשך אל הילי' הגו' בס' תפלת השחר כי אין שום עליה אלא ע"י שם בן מ"ב גם נבחר שם כי שם בן מ"ב זה הוא ביורה. והנה אח"כ יש בזה שני"ם והמשל בזה כי בליל א' מהשבעות שהוא ליל מ"ש אחר שגמרת כל התפלה הגו' תחזור לומר ששה היבות ראשונות שהם אבגית"ן אשר בהם נרמז שם אבגית"ן ותיוון ששם זה הוא בספי' החסד המושל ביום א' מהשבעות ותיוון כי שחר ו' שמות נכללן בזה השם הראשון השולט עתה גם תיוון אל הויה אשר בספי' החסד שנקודה סגול בכל ד' אותיותיה כנו' בתיקונים שלהי תיקון ע"י. גם יכוין אל שם הויה בנקוד הנרמז ב"ת ד' מלות בראשי' ברא אלהים את כזה יהוה כנו' שם בס' התיקונים קל"ג ב' ויכוין ששש הוה של יהוה א"ל בכח כו' מעלה נפשו מן העש' אל הילי' באופן זה כי בשתי אותיותיו הראשונים מכסה פניו של נפשו ובשתי אותיותיו האמצעיות מכסה רגליו ובב' אותיותיו אחרונות יעופף למעלה כי שם של מ"ב זה נרמז בסוד שרפי"ם עומדים ממעל לו כו' בשתי יבס"ה פניו כו' ואח"כ יחזור לאומרו ויכוין להעלות זו את רוחו מן הילי' לברוא' בסוד הגו' ויכוין בשם בן מ"ב שבעולם הבריאה והוא בשני בחי' שהם אהיה יהי' גם הוא אהיה אהיה וכל בחי' מאלו הוא בני' מ"ב וגם תיוון בפרטות באות ראשונה של אהיה יהי' ובאות ראשונה של אהיה אהיה ע"י מה שביארנו בשם אבגית"ן ושאר הו' אותיות כלולות בה. גם נודע מ"ש בזוהר בר"מ סו' פ' יתרו דל"ג ע"ב בענין ז' שמהן נדפקו משם אהיה יהי' והם נתלן ב' אותיו' וזה סדרן יהוה ה' יהוה ה' יהוה ה' בנקוד אלהים ה' מצפ"י ויה אדני ה' א"י ה' אלהים ה' מצפ"י יו' ולכן עתה שהוא בליל ראשון תיוון בפרטות אל שם ראשון משבעה שמות אלו היולא מלות ראשונות של שם בן מ"ב דבריהם והשאר נכללן בו ואח"כ יחזור לאומרו ויכוין להעלות בו את נשמתו מן בריאה לאלי' בס' הניל ויכוין בשם בן מ"ב שבעולם האלי' וה"ם מ"ב אהון שיש בשם הויה ארבעה אותיות פשוטות וי' דמילוי וכ"ח דמילוי המילוי דאלפין י' וסדרן כך מילוי המילוי ואח"כ המ' ואח"כ הפשו' אבל הוהר שבשני מ"ב אלו דבריהם והדליל' אל תזכירם אלא תיוון בהם במחשבה בלבד אבל המ"ב דיע' תזכרנו בפיך על דרך אותיות תפלת א"ל בכח גדולת ימוך תתיר לרורה כו' ולא באותיותיו ממש ואחר שהשלמת כל שם בן מ"ב האלו שלשם כנו' אז תאמר אח"כ בשכמל"ו כודע וטוב הוא שתיוון תמיד בשם אבגית"ן עד שתישן ותמיד תיוון בכל העליו' הגו' כאלו ממש נפשך או רוחך או נשמתך עולה עתה לרקיע ופורחת משם ע"י עליות הגו' בכח השמות הגו' ובליל ב' של שבוע יעשה הסדר הגו' ממש אבל ההפרש הוא שתיקך טונתו חסיה בשם הב' של קר"ע שט"ן השולט ביום הב' שהוא גבו' חילוף השם הא' שהיה שולט ביום א' ונמצא שאחר שסיים תפלת א"ל בכח כו' יחזור לכיוון בפרטות בשם קר"ע שט"ן בסוד בשתי' יבס"ה פניו כו' כג"ל ממש ושאר השמות כלולין בו גם יכוין בפרטו' אל אות שני' שבשם בן מ"ב דבריהם וגם אל השם הב' היולא ממנו ונחזור אל הענין שגריך שיוון שנית בפרטות בשם קר"ע שט"ן ויכוין שהוא בגבו' והויה ניקוד בשב"א והויה האחרת מנוק' מן ר"ת ויאמר אלהים יי' רקיע יהוה ובליל ג' יכוין בפרטות

עומם הגו' באלו הפ' וה"ם ו"ק דנוק' וכל א' כלול מ' הרי שני' שכולם בחי' הגבו' גם תיוון כי ר"ת הנה מטתו שלשלמה הוא שם ברה"ש והוא שם א' מע"ב שמהן דויסע ויבא ויט. ודע כי מטה זו היא בהיכל קה"ק דבריהם כי שם יורדת המל' בליל' כמבואר אללינו בענין תפלת ערבית וברכת השיבנו. וכונתנו ה' עתה שאחר שנתקנו רמ"ח איברי דבורא בק"ש אנו לריבין לתקן איברי הנוק' ג' כנו' בסוד ס' גבורים ולסיבה זו אנו קוראים עתה ג' בחי' פסוקי' ובכל בחי' מהם יש ס'. הא' הם ב'ב' פסוקים הגה מעטו כו' כנו' והב' אח"כ יקרא שלשה פסוקים דברכת כהנים שיש בהם ס' אותיות והם גם כן בסוד ס' גבורים הגו' ואח"כ תאמר יושב בסתר עליון כו' עד כי אהיה ה' מחסי והם ס' תיוון ג"כ. והענין הוא שבתחילה אנו מתקנין המלכות בעולם הבריאה במקוונות כי שם היא נק' מעטו שלשלמה כג"ל וטעם הדבר הוא כי בהיותה כאן לינה רק בבחי' דל"ת וכמו שנבאר אללנו כי כל גובה קומתה הוא מן החזה דו"א ולמטה שהם שיעור ד' הפירות שבו שהם תנה"י ולכן נקרא דלת והנה חסרים ממנה שיעור ו' ספי' כדי שתהיה קומתה שיהי' אל קומתו. וענין זה התיקון נעשה ע"י ב' פסוקים אלו שהם הגה מטתו שלשלמה כו' כולם אחויו חרב כו' שהוא בבחי' עולם הברי' אשר שם היתה בבחי' דלת בלבד וע"י אלו הם היבות שה"ם ו' כל א' כלולה מ' כנו' נשלמת ל"ם והיא שלימה כמוהו כשיעור כל ה"ם דדבורא אשר שם דבריהם ולכן אין אנו מזכירין רק ששה החסרים ממנה אשר עולים למשבן ס' ואחר שהקנו אותה למטה בעולם הבריאה כנו' ושלמה ל"ם כנו' אז אנו מעלים אותם אל האלי' ולכן אנו לריבין תיוון א' והוא להשלימה ולהקני' גם למעל' בבחי' עולם האלי' שיושלמו בה הו' החסרים ממנה ותהי' קומתה שיהי' אל קומתו אשר בעולם האלילות וכנגד תיוון זה אנו אומרים ס' אהון דברכת כהנים. **אמר הכותב** הבט נא וראה ענין עליה העוק' באליל' אחר השינה כנראה ש"ים ענין העלאת א"ל לנוק' לעילא לתקנה לה בסוד המוחין ולהגדילה בסוד ויבן ה' אלהים את הללע כו' ונמצא כי הו' היא רחל וכו' היא לאה ושניה' עולות ונעשות פרטוף אחד שלם וגבוה ככל שיעור ז"א כג"ל בסוד כולל בלילה וע"ש היטב בנלע"ד ג' ואח"כ אנו מחברין יחד שתי בחי' אלו שהם בחינתה דבריהם עם בחינתה האלילות כדי שתהיה בסוד מטה וכנגד זה א"ל ס' תיוון דיושב בסתר עליון כו' וז"ם מלת עליון הגו' כאן שהוא רומז אל התחברות האלי' שהוא עליון עם הברי' ד' אחר כך יתורה סדר היודי על עונותיו ולריך להתודות מעומד כנודע אמנם שאר הסדר א"ס תוכל לאומרו מעומד שפיר עפי ואם תאמר אותו מיושב אין בכך כלום. ואמנם כשאת' מהוד' לריך שתיוון שאתה עומד בעני' העש' ונודע שהנפש הוא מעולם העשיה גם נודע שהנפש היא החומ"א בסו' ונפש כי תחטא והנה בחי' נפשך היא האומרת עתה היודי הזה. וסוד הענין הוא לפי שעתה רוצה האדם לישן והשיג' היא אחר ס' בחייה ובפרט עתה שבויתך היא להעלות נפשך בסוד מ"ן למעלה כנו' בדרושים שקדמו ולכן לריך שתחשוב בעלמך כאלו עתה אתה נפטר מן העולם ורעוך להעלות נפשך למעלה כנו'. והנה בהיות החטאים מזויים בנפש הקלי' דביקים בה ואינן מניחי' אותה לעלות ולכן באמרך היודי בלב שלם מתפרדין הקלי' מנפשך אשר בעולם העשיה ואז ע"כ תוכל לעלות לעולמות העליונים ותיוון בלב שלם כאלו אתה עומד לפני ב"ד וידון לפניו ונתחייב מיתה ואתה מוסר עלמך לקבל מיתה בסדר פנים יפות ע"י ב"ד לכפר עונתו ותיוון כאלו אתה מקבל ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג ותנק ותאשים נגד עיניך שני שמות יהוה אדני בחיבור יאהדונה"י ותאמר בלב שלם ירמ"י או"א שאם חטאתי לפניך באות י' של הויה ובאות א' של אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נסקלתי בב"ד ע"י או' א' של אדני ויחשוב בעלמו כאלו בעת ההיא מה ונסקל ע"י ב"ד. ואם חטאתי באו' ה' ראשונה של הויה ובאו' ד' של אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נשרפתי בב"ד ע"י אות ד' של אדני. ואם חטאתי באות ו' של הויה ובאות כ' של אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נהרגתי בסייף בב"ד ע"י אות כ' של אדני. ואם חטאתי באות ה' אחרונה של הויה ובאות י' של אדני יהיה נחשב

הגרות וביאורים: (א) טע"ה סוף פ"ה מק"ש ששל המטה: (ב) נחש הרב ש"ש ודע דנקבא זו היא רחל אשר נגמרה ירידתה עתה בחזות לילה לבריה ע"י שנתארכה לאה בכל לורך ז"א כנו"ל בדרוש ד' יע"ש: (ג) ויפין מ"ה דג"ד ע"ב: (ד) עיין מ"ה דג"ה ע"א: (ה) חסד: (ו) גטרה: (ז) ח"א: (ח) מלכות: (ט) ג"ח: (י) הוד: (יא) יסוד כן הוא בכת"י: (יב) וז"ל הלא מ"ב דאלילות הוא ע"ב ולא מ"ה דאלפין כנזכר בע"ת שער הכסא פ"א ומיך הרב ש"ש ואפשר שהוא בבחי' יורה דאלילות כנודע דכל עולם כולו מאכ"ע וסדר העליה ע"י שם מ"ב דאב"י ע"ש:

תמיד כחוב דבכריתו שהמוחין דו"א נעשו מן נה"י דאימא דז"א שג"כ הם מנח אבא וכבר נבאר זה באורך במקומו (ב) גם בזה תבין מ"ש בזה כי ירכין דאימא אינן סתמין ולא אדכרו בשיר השירים וביאורו הוא כי נתלבשו חוץ רישא דז"א להיות לו שם כבוד מוחין ושם נסתמו ואשתארו סתמין גו נלגלגא דז"א ואחר שנעשו בו ג"ה בדרך הגו' נמשך הארה מן חנ"ה שבו שנחשלו למעלה כבוד נלגלגא לנה"י שבו ועשו בו בחי' חנ"ה שבו של עשוי ואח"כ מנח הארה הגדולה שקמו נה"י דליה ונחשלו לבחי' חנ"ה נמשכה מהם הארה למטה של בחי' נה"י ונחשו בו בחי' נה"י למטה והרי נשלו ז"א ב"ח"ם שבו :

ועתה נבאר בנין נוקבא דז"א כי הנה בהגיע עת אל"ף ח"ת ז"א כנ"ל אז תיקף נקיב נקב באחורי חוזה שלו ושם נלגלגא ראש הנוק' כנו' באד"ר. והענין הוא כי ז"א כלול מ"ם בהתחברו עם המל' אמנם עדיין עתה בעת הזו שהוא בתחילת אילנותה אין במל' הזו רק חלק עשירי שבה בלבד ואינה נק' רק בחי' נקודה קטנה כנודע. ואח"כ התחיל המאליל לתקנה ולהגדיל' ולעשותה פרטוף גמור (ז) כלול מ"ם ע"י ג' נק' שהוסף בה כנו' וזה ענין תיקוה והגדלתה כי בתחילתה מנח' האחוריים דה"י דז"א נעשו בה ג' מוחין חב"ד אבל נודע כי כל שיעור קומת' הוא שיעור אורך שכן החוזה שלו ולמטה והוא כי הירכין שלו נחלקים לפרקין (ה) כנודע באופן שכן הת"ת שלו דמן החוזה ולמטה נעש' הכת' שבה ומן אחורי נה"י שבו נעשו כל ט"ם שבה מתחלה עד מלג' שבה כנודע אצלינו וכבר נבאר כי לסיבה זו נקרא הנקבה בשם אות דלת כי שיעור וימחה אינו רק כנגד ד' ספירות אלו בלבד. אבל אין זה רק היותה אחור באחור ואחר שחוזרת פנ"פ נק' ה"א ע"ד מ"ם שבבא דמשפטים כבוד יודעה דאחריא דלת ואחריא דה"א דא מסכנו ודא עתיד. והענין הוא כי בהיותה אחור באחור כנגד ד"ס אלו נק' דלת דלה ועניה הויבכת באחור ובחזרת פנ"פ אז נק' ה"א בסו' העושר כי כבר זכרה לחזור אפי' באחור והבן כלל זה של דלת ושל ה"א הישב. והנה נמאל' כי בהיות' באחור היא עפילה אצלו ולריבה אצלו שאל"ף בה"י והוא פוחת עניו להשגיח ולהביט בה אבל אינו מביט אלא במקום החוזה שבו ומשם נוקב אור עיניו ויואל' לאחור ומאיר בה"י כפי מה שהיה באילנות עלמו ובהיות הוא מביט בה נס א"ח מביט ומשגיח ומסתכל בז"א כנו' באד"ר ואחר שנתקנה באחור כשבא ע"ש עלה ברזן המאליל העליון להחזיר פנ"פ ויהיה וזוגם שלם כי בהיותם אחור באחור אז וזוגם ג"כ הוא אחור באחור ועוד כי בהיותם באחור לריבה להיות ג"כ הנקבה גרושה וקטנה ממנו לפי שהנה היא אז מקבלת הארה ע"י פעלה ולכן רצה להחזירה בפנים שהיו שניהם שוים וזו מה עשה הפיל ה' אלהים תרומה על האדם שהוא ז"א ולא אשתאר ביה רק קיסטא דחיות'. וביאור מילת קיסטא דחיותא' הנו' בזהר כחמה מקומות ר"ל מדה החיים פ"י שעתה חזר ז"א להיותו כבאש' מדתו שלח היו בעת אילנותו רק ו"ק בלבד כנ"ל ובהיותו חוזר אל מדתו הראשונה אין בו כח להאיר בנק' ולהשפיע בה לפי שאז אין בו"א רק ו"ק בלבד ונק' אין בה בחי' מוחין ושם אבר מן גופא רק חלק עשירי מעשרה חלקים שיש לה בגדלות' כנ"ל ו**הנה** כשאין בו רק ו"ק אין בו בחי' חיות רק אורו חלק העשירי מן החיות שהיה לו שהוא מניע לנק' ואז נחלק אורו החיות שיעור רק חלק העשירי בלבד ונחלק בויק' ובמלכות שבו וחו' ביאור קיסטא דחיותא' היא מדה חיי ז"א שהיו בו בחי' אצלו' בן ו"ק בלבד ובשער הפסוקים פ' וישב בפ' ויוסף הורד מלרימה נת' ענין השינה והחלום והפתרון מה עניינם באר היט' ואחר שחזר ז"א אל מדתו הראשונה בן ו"ק בלבד נסתמו עיניו ועפעפיו ולא יכול להשגיח ולהאיר בנק' כבאשונה וגם הסתכלות היא בו נחסרה ממנו וכנגד הסתלק' הארת עיני א"ח ממנו אמר המפיל חבלי שינה על עיני כי בחסרון הסתכלות עליון בו נפלה שינה בעיניו ומזה נמשך כי גם הוא סילק הארתו והשגחתו בנק' ובגר עיניו בעפעפיו ולא נסתכל בה וכנגד זה אמר ותוטמה על עפעפיו ונמלא כי כמו שז"א חזר למדתו הראשונה כן נוקבא אחר אשר הגדילה אחר' באחור' פרטוף שלם כנו' חזרה למדת' הראשונ' להיותה כבוד נק' קטנה ע"י הפל' התרומה כנו' ולכן עתה נק' ללע ולא פרטוף חש' ו"ק ח' מללעיותו (ד) ואחר שנתמעסה גסרה המאליל מאחוריו והעלה אותה למעלה כנגד הפנים דז"א (ט) ואז האיר בה

דרושו (ז) **בברכת** המפיל חבלי שינה בו באורך הנה דבר' וז' נבאר כמה הקדמות רבות המועלת ושי' לבך אליהם דע כי בששת ימי בראשית כשנברא העולם מנינו שבריאח אדם והיה נבראו בש"ס (א) וה"ם בחי' ז"ו"ן העליונים שנתקנו אז ביום ע"ש וזמנו שנבאר עניינם בע"ה. והנה נודע כי ז"א נרמו בא' ו' דהיה והטעם הוא לפי שאין בו רק ו"ק בלבד בתחילת אצ' והיו חסרין ממנו ג"ה ואז הורידה אימא עלאה נה"י שבה למטה בז"א ומהם נהרוו ונעשו ג' מוחין בז"א שהם חב"ד. ואז נחשלו החנ"ה הראשונים שלו ונעשו בחי' תלה הל"י נלגלג' דליה ובהכנס נהלכשו ג' מוחין הנו'. והל יקשה בעיניך מ"ש באד"ז כי תלה מוחין דז"א נהרוו מן אור' ודעת והתשובה בזה הוא כי נודע שיש חילוק בין אור' לבדא ובהרה כי ברא ובהרה הם חלוקים זמ' ואינם שוין בענין מיעוטם אבל אור' נבאר שרין וחשיבים כא' ואבא דהיר' אצנינו גו אימא ונמלא שאעפ"י שהמל'

דגהוה וביאורים: (א) כי איח ה' עשמים מלידים אורו בניור ר"ו ולפעמים מלידים אינו בניור ר"י עין פנ"ח הלכין יתיר מחוק: (ב) א"ס אחת לידך מתסירם כפסיק והכ' כשפטי חיות: (ג) פנ"ח פ"ג מ"ק שגל המעט: (ד) ולעג' חיים כי זכא מתולקת רז"ל שי"א פרטוף ו"א זכא. פנ"ח: (ה) אמנם כבר ידעת כי כמה שיקים יש כירכיים ובוקים ומהם נעשו לה מוחין ושני זרועות וגופא. ושני ירכין ויסדה נמאל' כי שיעור נה"י של הגבר הוא אורך כל הנוקבא. פנ"ח: (ו) ומה שהנוקבא נקראת עולמתה שפירא דלת' לז' עיינין הא קא הוינן דמיני דז"א מביט בה וז"י כ"ס לה עיינין [עין לקמן לש פ"ג כהתלה המוד'] כמו שהקבה הרב ש"ס אצל חמת' אינו קושי יטן כי רחל שומרת מהזהר דז"א ולמטה שלח כנגד העיינין דז"א [בנו לאח' שעומדת נגד העיינין דז"א] ומה שז"א מביט בחוזה ואח"כ נוקב אור עיניו להכניס בנקבא כזה אין נתון לה בחי' עיינין ולכן נקראת דלית' לה עיינין ומזון ומה שמבאר כמה מקומות דמתחת הסתלקות נה"י דלוא"א מ"א נורס לו השינה והנפירה וכל להיות דבא' והא נרמא לו. והרב ש"ס מתיך ידען כי בחי' הריאה נמשך מדעת אשר יש ש' הוייתו דהוי"ג. כה"ס כ"א ג' עי"ן נס נודע דכח' הדעת מחסון דז"א הם כ' כחפין דז"א לוח תלה עמא בא"ח עי"ש :

הסתלקו' הארה מהויה דס"ג הנקרא עיני לפי שיש במילוי ג' יודין הנק' עיינין כנו' בחיקויים תי' ע' ותנומה על עפעפי היא הסתלקות ההארה מהויה דמ"ה דאלפין ונק' עפעפי כי הוא לבוש אל הויהדס"ג כטועד כי שלש אלפין דמיה בהם מתלבשין ג' יודין דס"ג כי אות יוד במילואה מזכירה בזאת א' כזה א' כמבואר אללנו וגם ע"ה כי ליו"ד האלפין הם ממש דמיו' עפעפי כי ב' יודין א' עליונה וא' תחתונה הם כדמות ב' עפעפיים וע' הסתלקות ההארה שמתוכם נמשכת הארת הויה דע"ב דיו"דן אל הויה דבין דהויה שהיא המלכות ארשון בת עין. וענין ההארה הזאת הוא בחינת התהפכותה להיוותה מילואה ג"כ ביו"דן כמו ההויה העליונה כנו' :

דרוש ז' הנה ז' כבר נת' ענין הק"ש בדרושי ק"ש דשחרית בתכלית הביאור בכל אותם הדרושי' כולם וע"ש היטב גם לעיל בדרוש סדר הלילה בקלרה ביארנו כי הק"ש הוא דשחרית כונתה שזה זולתי בכמה פרטים שנתבאר שם בזאתם הדרושים דק"ש דשחרית וע"ש וגם בקצת פרטים אחרים שהם בחיבו' אלו ה' אלקוט ה' ובמילת לעולם ועד כניל בדרוש סדר הלילה בקלרה והגני מבארכם עתה בע"ה אבל לריך שדע שיעק' כונה זו היא כדי לתקן ד' ולכפר על עון א' חמור מאד אשר הוא המונע עליית הנשמה בזילה לאדוניה. וע"ש כונה זו נתקן האדם מאד מאד ממה שחטא ואע"פ שכבר נת' תיקוט בשער השביעי הנקרא שער רוח"ק והוא תיקון המוליד שז"ל הנה התיקון ההוא יועיל לנקות לו עונו שלא יכנס לגיהנם ושימחלו לו עונותיו אלו אבל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחוק ממנו כמשי"ת עתה בזנות ק"ש זו והוא לתקן ולהחיות אותם הטיפוס בעלמם שיאלו לבטלה וכנסו בקלי' ולהחיותם אל הקדושה. וזה ענינו דע שבכל עבירות שבתורה אפי' החמורות אין בהם מי שמוליד מזיקין ממש כמו המוליד שז"ל כמשי"ת כי אפי' הבא על כל העריות שבתור' נולדי' ממש ממזרים נופשים בטהור' והאמת הוא שמי שצובר שאר עבירות מתלבשין בו המזיקין ונעשים קטגורים עליו אבל המוליד שז"ל עושו גדול לאין קץ. הלא תראה מה שהפליגו בו' במקומות רבים ובפרט בפ' ויחי שאמרו שכל העבירות תליין בתיבותא לבד ממול' שז"ל דלית ליה תיובתא בר בטורח סגי ויתיר ולא חוי אפי' מלכא לעלמין בו' וע"ש. וזה ענינו דע כי המוליד שז"ל פוגם במתעבדים כי אינו משתמש בזכר כלי ובכוס ערוה ושוכחו גדול שפוגם בדעת עליון דאוי"ה ה' וכמו שמעשיו הם זכר בלי נקבה כן כזכור גורם למעלה שממשיך אותה הטפה של אותה נשמה מן הזכר העליון ואינם נשפ' במלכו' אבל יולא לחון אל הקלי' הנק' קליפ' נוגה הנו' בזוה"פ ויקבל והיא ג"כ סוד אותה טיקולא דאודמת בהוא סטרא דעשיקת נשמתין כנו' בתחלת הסבא דפ' משפטים דל"ה וז"ל. הנה אשת זנונים דס"ה פתי לחוה באמצעי קליפ' נוגה כנו' שם פרשת ויקבל ונמשכת אותה הנשמה אליה ואז מתחב' כנו' כח מזיק אחד הנמשך מאותה אשת זנונים ונעשי' בחי' נוקח' אל אותה הנשמה נמצא שהמוליד שז"ל גורם שאותם טיפות של הנשמות שעתידות ללאת ממנו בבחי' בניס שיתערכו בס"ה ושם יתלבשו בנופי' הנעשות מסטרא דנחש אשת זנונים ומלאה שהפק והחזיר הקדושה אל העומאה והטוב אל הרע. והנה כדי לתקן עון זה לריך שימית אותם הגופות הטמאות המלבישים לאותם הנשמות ועי"כ אותם הנשמו' יברחו משם ויחזרו אל שרשם שבקדושה ומלאה שלריך שני טיפות אחת להמית הגופות הסס. ב' להחזיר הנשמות ההם אל מקום הנקי העליונה דקדושה שיתוקנו שם ויחזירו כשהם כל הנשמות ואח"כ יבואו בעוה"ז כשאר כל הנשמות :

ג יש עון אחר דומה לזה והוא מי שמתעבב מטתו ואינו שואה עד שיאלו כל הטיפין לגמרי כי אותם שזירי הטיפו' יולאו' לבטלה אף ע"פ שאינם ראוים להוליד עב"ו נבראים מהם ניכ' בחי' מזיקים ומשחיתים רעים ע"ד הנו' י' ובכל זה הנו' תבין סוד גדול הנו' בו' פ' בלק על פסוק לא יאכב עד יאכל טרף כו' ובדרושי חז"ל בענין אותם אלפים ורעבות של מזיקין שהאדם ממת בכל לילה ע"י הק"ש של המטה ולריך האדם לבין בכל ק"ש שאומר על מטתו לבין בחיקון עון זה ולבטלה כל אותם הגופות

הגרות וביאורים : א) ועד דיש לניקחא ב' נקודות נקודה דאחור ונקודה דפנים. ונקודה דאחור יירד ועליה אף נקודה דפניה היא לעיל פשו כעילא אלילת ואינה יורדת למטה ככ"פ ועיין בפ"ה ט"ד פ"כ כלל ה' ובהמש"ס סס והובא נ"כ בש"ס : ב) פ"ה מ"ג סל התם פ"ה : ג) פ"ה סס פ"ה : ד) כלי דניקחא כנו' דרוש ג' ודרוש ח' : ה) פ"ה בדעת עליון הנמשך לז"ל מ"ה ד"ה ד"ה לז"ל ב' דעות עליון נבלס מאיד ומתך : ו) פ"ה דעת תחתון הנקרא ב' שיערין תחתין כחפון ד"ה עיין לעיל דרוש ב' דעמידה כמלת אלהי אברהם. ס"ה : ז) א"ש הייט דאחר ק"ה שבר פרי הכנס שמשדן עלמן על הכנס עד שיאלו כל איתן הטיפות לגמרי כסוד שזירי כוסות. אש"י שהו"ל דרוש האו קרא בתחריטין לנשמותיה' עד שיזויתו תהלה מ"ה המקרא נדרש למטה אופנים ומצילא חיתי בנס הפסות הידמות אל עפת כו"ד הנמור הוא ככלל ההומרא הוא כנלע"ל :

בה א"ה והשלים תיקונה והגדילה ובנאה בנין שלם כמו שהיה בעלה בתחילה ומלאו עתה שניהם שוין ממש זה כזה אדם וחיה ואח"כ חזרה הבינה להלביש נה"י שלה ברישא דז"ה לעשות לו מוחין כניל ומלאו כי אז היו שניהם פכ"פ **אמר ה"ם** הוטב נלעדי כי זה סוד עליית לאה למעלה כמו שנת'ל בדרושים שקדמו ולכן היא כנגד פנים ממש דז"ה ואפשר שאח"כ מתחברת עם כלים דרחל ונעשות שתיים פרטוף א' ולהיות כי לאה היא אחוריים דאימא לכן עלתה למעלה והבן זה. אבל לריך שדע כי יש שני בחי' של פכ"פ בחי' הא' היא זו שזכרנו עתה כי נעשו פכ"פ ע"י המאליל העליון ואז באו אל הנקב' גם היא בחי' פנים מלמעלה מן המקום שנמשכו בחי' הפנים של ז"ה שזו בחי' השנית היא כי אע"פ שחזורים פכ"פ הוא כמנגד החזה דז"ה ולמטה כשיעור שהיתה עומדת בתחילה מאחוריו חזרה עתה להיות בפניו שיעור ההוא עלמו בלבד ואז נכנסין אורות הנה"דז"ה מלד בחי' הפנים שלהם ומאירים בה ונעשים בה ג' מוחים ואינם נמשכים מלמעלה כנו' כי כן עדי' בהיותם מאחוריו היו מאירים אחורי' דנה"י שלו בה ונעשו בה ג' מוחין כנו"ל. ולריך שדע שאין הכונה לומר שהנה"י שלו נעשו ממש מוחין דילה אמנם הכונה היא שהנה"י שלו מאירין בגלגלתא דילה ואז נעשה מהם גלגלתא א' לקבל בתוכה מוחין עלאין שיבואו אליה אבל אפשר שלפעמים אין בנקב' רק ג' אורות אלו דנה"י דז"ה לבדם בסוד מוחין דטוק' ולפעמים יש נרשון אחר גרוע מכל זה והוא שאפי' ג' האורות האלו דנה"י דז"ה לבדם אינם בה בסוד מוחין רק בחי' נלוט' מתולדות מהם ובחי' זו השלישית היא בחי' מוחין דטוק' בימי החול שלא בזמן התפלה והסתכל ג' מיני מוחין אלו של הטוק' וזכרם ונמ"ל מכל זה הניל שא"ה הוא המפיל שינה על עיני ז"ה שלא להסתכל בו וחזר לבחי' ו"ק ועי"כ נמשכת תנומה על עפעפי ז"ה מלהשגיח ונס היא חזרת לבחי' נקו' א' והח"כ א"ה הנו' עלמו מגדיל ומאיר את הטוק' כניל וכנגד זה אלו אומרים ומאיר לאישון בה עין כי א"ה מאיר בנקבה הנק' אישון בת עין כטועד. והענין הוא כי בהיות המלכו' בסוד נקו' אין בה פרטוף שלם רק נקו' א' כלולה מ"ם אבל אינם בה בפרטות ותמיד המל' עומדת בבחי' נקודה כטועד עד שאנו לריכים לבנותה בנין גמור ע"י זכרת אבות כנו"ל ואז בהיותה בסוד נקו' זו אז נק' המלכות אישון בת עין בכל ס' הו' והתיקוני' וחזר היטב כלל זה והענין אומרו ומאיר לאישון בת עין שהוא הנקו' הזאת וע"י הארתה בה מגדילה ונעשי' פרט' גמור כניל ולריך שדע כי זו הנקו' יכולה לעמוד עם ז"ה פכ"פ בכל עת חזון א' וחזר גם זה ועיין בהקדמת ביאור תפלות ר"ה ושם נבאר היטב ענין ומאיר לאישון בת עין וגם בדרוש התפילין למה נוהגים ביום ולא בזילה נת' היטב טעם לזה שהנקו' הוא היא בחי' הכתר שבה ושאר הנו' נקודות באים לה בסוד תוספת לבד :

הב"ר י' העולה מכל זה כי כל מה שנעשה בע"ש בראשי' נעש' עתה בכל לילה כדי שבשחרית זכרתי שיש שלום תחזור עמו פכ"פ. וכבר נת'ל כי יש ב' בחי' פכ"פ ומלאו כי עתה בזילה הנצו' והדינים אשר מלד הנקב' מתגברין והיא הולכת ונודלת עד שנמצא שבעת הבקר כל גבורותיה מתחברו' בנקו' יוון שבה ושם נעשה הווג בסוד ה"ג שבנקו' יוון שבה. ובזה ית' לך ענין שליטת הנקבה בזילה הנו' בו' לפי שהזכר אין לו שליט' א' כי נפלה שינה על עיניו וביחא אחמסר בידהא בסוד ותקס בעוד לילה כו' כטועד :

ועתה י' נבאר כונת זכרונ' או יותר דרך סוד ורמז עם שהכל כונה א' היא עם מה שביארנו עתה והכל נקשר בז"ה הנה הסתכלות והארה שעליונה נמשך מן הויה דע"ב דיו"דן אל הויה דס"ג ומשם אל הויה דמ"ה דאלפין ומשם אל הויה דבין דההין אבל כל זה הוא בסוד מדת יוס כי השפיע נמשך דרך הזכר כי הוא הגובר והשולט ביום אבל בזילה שאז מדה לילה גוברת נמשכה הארה מן הויה דע"ב דיו"דן עלמה דרך ישר אל הויה דבין דמלוי ההין ואז מתמלאת גם היא ונעשים ביו"דן כמו הרשומה יח' ולהיות כן לריך שתסתלק ההארה מהויה דס"ג והויה דמ"ה וכל זה נרמז בזכרונ' או של המפיל חבלי שינה על עיני היא

אורך ז"א בחלות ואז מתחיל זיוגם אל כל הרש"ש מדבר דיעקב ורחל ליום תמול. שכליל פני נתקן כלי ורחל דיעקב ורחל. וזיוגם ג' נפ"א מזדווגים זיוג דכולד. מכר"ג שד"כ נר"ץ !

ג) שאלה כתוב בשכ"ץ דרוש המפיל [דנ"ו ט"א] וצובר שלום [דכ"ג ט"ד] כי הפלת תרדמה על ז"א הוא ע"י המאליל העליון הנקרא ח"א כי הוא המפיל תרדמה על ז"א ומתמטטת כנוק' וחזרת לנקודה הנקראת אישון צת בין ואז חוזר ח"א ומאיר אליה וצונח אותה ומגדולה כשיעור ז"א וזה נמשך עד חלות ובחלות ננסרת ועולים יעו"ר לחיק ח"א ומזדווג עמה ונותן לה כלי ורחל יעו"ש וכ"כ בסידור הרש"ש וקשה הלא בשכ"ץ דרוש הלילה דרוש ד' [דף ג"ן ט"ד] כתב ח"ל ענין בתרדמה דז"א כי נפלה עליו תרדמה וישן ונסתלקו ממנו המוחין למעלה וגורם זיוג ח"א וכ"ו וכזווג דח"א אינו ח"ל ללורך תיקון הנקבה צמוד ויזן כי חל"הם ח"ל הללע ע"כ וכ"כ ג"כ בדרוש צ' וז"ל הפסוק אומר ויפל הפול תרדמה על ז"א ונסתלקו המוחין וח"כ המוחין כהם נתנום כי חל"הם שכם ח"א חל הנקבה וע"כ נצנית ונעשית פרוץ שלם יעו"ש ח"כ מצואר שהפלת הדורמיטא וצנין כנוק' ע"י ח"א לא ע"י ח"א !

תשובה שמעתי שהרב תו"ח נרגש מזה ותיכף דבגס שהנסירה וצנין כנוק' ע"י אינוא מ"מ כל פרוץ שלמעלה מזו"ן נקרא מאליל או ח"ס ונקרא ח"א יעו"ש והרכ"ג שד"כ נר"ץ תירץ שת"ת דאימא נקרא ח"א שכ"ה נעשה כתר דז"א וככתר נקרא ח"א ולעולם צנין כנוק' והפלת תרדמה ע"י אימא וכן מדוקדק מדברי הרש"ש שכתב ע"י המאליל העליון הנקרא בשם ח"א דמשמע שאינו אריך ממנו עכד"ק וביע"א :

א"ה בזה נרגש בספר 'הוראת שעה' שער ברכת המפיל דאיך יהיה סדר זה לבנין הנוק' ע"י א"ה היא אינו אלא ע"י א"ה בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע והאריך בזה לחלק דמה שנעשה ע"י א"ה היא על נקודת הפנים ומה שנתקן ע"י א"ה הוא בנקודת האחד יעו"ש"ב, והרב, שכן ששון" על שהכ"ו דרוש ו' אות

כלי. ובסמוך בהב ג"כ ואחר הצות עד הבקר הוא זיוג זי"ן ע"ש, וזה היפך מ"ש בסמוך וז"ל ואני צריכין בחצות הלילה לעשות בחינה כלי בה ובאימא ע"ל"ה כנ"ל ושתי בחינות אלו שהם עשיות הכלי באימא ובנוק' דז"א נעשות בחצות הלילה מסש ע"י קשע"ה ע"כ, וכן משמע מסידור הרש"ש בתיבת ועד שכתב וכ"ו נמשך עד חצות ע"כ, ונלע"ד שלעולם כן האמת ששני הזווגים הם בחצות וכ"ש ברש"ן הראשון אחר חצות אינו ר"ל מופלג אלא כיון שזיוג א"ה לצורך הכלי הוא בנקודה חצות ומהם נמשך אח"ך כח לזיוג זר"ן דביאה א' לכן נקרא שזיוג זי"ן אחר חצות ולעולם שניהם ברגע חצות אך מ"ש בסמוך שזיוג זי"ן נמשך עד הבקר מוכרח לומר שבינתי על זיוג יעקב ולאה דבחינת ב"ן דמ"ה שזווגם נמשך מאחר חצות עד קדמותא דצפרא הנזכר בשה"כ דרוש ג' ק"ש ולא קאי בזווג יעו"ר לצורך הרוחא שזה ער חצות רוקא וכמ"ש בסידור הרש"ש וזה דרך הרב לפעמים מעלים ומקצר בעניינים והיע"א !

ב) שאלה כתוב בשטר הכוונות דרוש כי דתפילין [ד"ט ט"ד] וז"ל נתבאר חללנו צענין שכינת הלילה כי זיוג של חלות לילה הוא עם לאה לא עם רחל הנקראת נוק' דז"א האמיתית ע"כ, וקשה דכלל הרש"ש זע"א צובר שלום הנד"מ [דכ"ג ט"ג] כתב וידוע שאין בכל ככ"ד שעות רק זיוג ח' וכ"ה צנפולת אפים שכ"ה זיוג דזו"ן ככוללים דכ"ד שעות וכ"ה זיוג לכוליד ואותו זיוג דחלות הלילה ח"פ שכ"ה דזו"ן ככוללים כנה הוא כיב לטעות כלי ליסוד דנוק' ולתת לה רוחא ואינו ח"ל כנה לזיוג דנפילת אפים שכ"ה לכוליד ושניהם נקראו זיוג אחד ע"כ מצואר שזיוג דחלות כלילה הוא ליעקב ורחל שזווגם צנפולת אפים דקרי ליה זיוג אחד דח"כ איך אפשר ככלי ויכ"ה בחלות ללא ויעקב ורחל יזדווגו נפ"א בלא כלי זה ודאי אינו !

תשובה כרב בשכ"ץ שכתב זיוג חלות הוא דיעקב ולא כה דחמול שלשום שרתל מתמטטת ונעשית נקודה ויורדת לצי"ע לצרר ולאח לוקחת מקומה ונגדלת ככל